

θά εἶχα Ἀλληλογραφίαν. Βραβεῖον ἔστειλα.
Νὰ ἡ Ποιητικὴ Φλοῖρα. Μαθήματα ἔχει
καὶ αὐτὴ, ἀλλὰ μοῦ ὑπόκειται ἀνά γρηγορο-

Χαίρω πολὺ πὺ ἐγίνες τώρα καλά, Ἀγρό-
μιτε Γυναικοῦσαι. Εἰς τὸν Διαγωνισμόν τῶν
Μικρῶν Ἀγγελοῦν ἔχεις καιρὸν νὰ λάβης μέ-
ρος, δημοσιεῶν Ἀγγελίας μέχρι τέλους τοῦ
ἔτους, ἀφοῦ δὲν ἔχεις δημοσιεῖσαι καμμίαν
πρὶν. Πολλὰ δὲν χρειάζονται, καλαὶ νὰ εἴνε.

Σοῦ ἔστειλα τὸ βραβεῖόν σου, Ἀγοροκόρι-
τος. Σ' εὐχαριστῶ πολὺ πὺ προέτρεψες δύο
ἀγαπητάς μου φίλας, — τὰς ὁποίας ὡς τώρα
ἐκ φήμης γνωρίζω, — νὰ πάρουν ψευδώνυμον
καὶ νὰ μοῦ γράψουν, διὰ νὰ τὰς γνωρίσω
καλλίτερα. Ἡ ἐπιστολὴ σου χαριτωμένη.

Τάποτελέσματα τοῦ 11ου διαγωνισμοῦ,
Ἀδοσιανὸ Στόλε, ἀνέφεραν ὅσους ἔστειλαν
Ἀσκήσεις διὰ τὴν Α' Ἐξαμηνίαν τοῦ 1909.
Σὺ ἔστειλες Συλλογὴν διὰ τὴν Β' Ἐξαμηνί-
αν, ἐκ τῆς ὁποίας καὶ σοῦ δημοσιεῖω Ἀ-
σκήσεις. Εἶνε ὁ πρῶτος 115ος Διαγωνισμὸς,
τοῦ ὁποίου ἀργότερα θὰ ἴδῃς τ' ἀποτελέσμα-
τα. Ἐνόητες τὴν ἄρ;

Μικρὰ Βοσκοπούλα, τὸ γραμματάκι σου
μοῦ ἤρεσε πολὺ. Ἀλήθεια θὰ εἴνε θαύμα ἂν
θὰ ξεμυλέξῃ ὁ Αὐγουστος, ὕστερ' ἀπὸ τόσα
φεύματα!

Μαθρὰ Μάνα, σ' εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα
ὠραία γράφεις. Τετράδιόν σου ἔστειλα. Ἐτοι-
μασε τὴν Συλλογὴν σου, καὶ τώρα πὺ θὰ
προκηρυχθῇ ὁ νέος Διαγωνισμὸς τῶν Πνευ-
ματικῶν Ἀσκήσεων, μοῦ τὴν στέλλεις.

Καμμίαν φορὰν, Ἠχὼ τῆς Ἀιωνῆς, καὶ τὰ
γέλια εἶνε ἐκδηλώσεις συγκινήσεως. Σ' εὐχα-
ριστοῦμαι πολὺ πὺ ἀγαπᾷς καὶ περιποιεῖσαι
τόσον εἰς τὸ Σχολεῖόν τὰ κοριτσάκια τοῦ κ.
Φαίδωνος. Εἶνε κατενοουσιασμένα μαζί σου.

᾽Ωραία ἐπιστολάς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν
ἔβδομάδα καὶ οἱ ἐξῆς: Ἰδανικότης, Καστανὴ
Πυργολόποινα, Ρήγας ὁ Φεραῖος.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Ὅτῶν ψευδώνυμον ἀγκυροῦται ἢ ἀνανοῦται ἂν
δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαίου φρ. 1. Τὰ
ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανοῦμενα ἴσχυον μέχρι τῆς 30
Νοεμβρίου 1909. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α., ἀνή-
κουν εἰς ἀγέρια, καὶ ὅσα ἀπὸ κ. εἰς κορίτσια.]

Νέα ψευδώνυμα: Συνομαῖος Ἰαπότης,
α. (τῆς); Ῥομαντισμός, α. (ἐγὼ!) Ῥαχμάνο
Βάσο, κ. (Α. Π.) Παγωμένος Ὀνειανός, α.
(Φ. Χ.) Μαγευτικὸς Βόσπορος, κ. (Ε. Χ.)
Ναυαγίον, α. (Α. Κ.) Θάλασσα τῆς Ἀν-
δρου, κ. (Μ. Α.) Λεοντόκαρδος, α. (Ν. Θ.)
Καλλιμάτσαρος, α. (Α. Τ.) Ἀσις τῆς Ἐλ-
λάδος, κ. (Ε. Κ.) Τέκνον τῆς Σαχάρας, α.
(Ν. Μ.) Ἐσρινὴ Νεφέλη, κ. Γαϊδουράγκα-
θον, α. (Π. Π.) Βαροπούλα τοῦ Φαλήρου, κ.
(Π.); Φάμος τῆς Ἀλεξανδρείας, κ. (Ε. Ν.)
Ὀμίλη τῆς Ἀγγλίας, κ. (Θ. Τ.) Δαιμόνιον
Πνεῦμα, α. (Γ. Χ.) Ζιζάνιον Γυναικοῦσαι, α.
(Μ. Φ.) Σανθὴ Νεράϊδα, κ. Ἐλις τῶν Ἀσ-
τωχῶν, κ. Πανελλήνιον Ὀνειρον, κ. (Χ. Π. Μ.)
Ἀγανώσεις ψευδωνύμων: Μαρεῶτις
Ἀιωνη, κ.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους
τῆς: Ποιητὴν Ὀμηρον (ἔλαδα εὐχαριστῶ)
Θορίαμβον τοῦ Ἑλληνισμοῦ (βραβεῖον ἔστει-
λα) Ἀνακρίοντα (ἔστειλα ἐκ νέου) εὐχαρι-
στῶ διὰ τὸ ὑπαικότατον δελτάριον) Θαλαμη-
γόν Ἀμφιγρίτην (ἐν Π. Πνεῦμα θὰ δημο-
σιεῖται) Ἀσκήσεις ὅμως ὄχι, διότι δι' αὐτὰς
γίνεται διαγωνισμὸς δὲν ἐδιτάσας ποτὲ τὸν
Ὀδηγὸν νὰ ἴδῃς τοὺς ὄρους;) Ἀγιάνην (αἱ
παραγγελίαι σου ἐξετελέσθησαν) δικηρὸν ἔχει ἢ
ἀδελφὴ σου, τώρα εἶνε ἢ σειρά τῆς) Δαρνο-
στεφὴ Σημάλαν (εὐχαριστῶ πολὺ) μήπως δὲν
ὑπάρχει τὸ Ταμιεῖον τῶν Ἀπέρων;) Πρωτὴν
ψηφογράφοντος Ἀγγέλου (ἔλαδα εὐχαριστῶ)

ἡ παραγγελία σου ἐξετελέσθη γράψε μοῦ) Ἐλ-
ληνικὴν Δόξαν (πολὺ ἐνδιαφέρουσα ἢ ἐπιστο-
λή σου ναι, ἔχω ἀρκετοὺς ἐκεῖ συνδρομητάς
καὶ τώρα, μὲ τὰς ἐνεργείας σου, ὁ ἀξήσουν
βέβαια.) Κ. Δαβ. (δὲν ἔχεις θάρρος νὰ μοῦ
γράψης; ἀλλὰ διατὶ; ἐγὼ θὰ ἤθελα πολὺ νὰ
μοῦ ἔγραφες συχνά, ἀλλὰ νὰ πάρης καὶ ψευ-
δώνυμον, διὰ νὰ σοῦ ἀπαντῶ εἰς τὴν ἀλλη-
λογραφίαν) Ἀθήνη τοῦ Πηγεῖοῦ (κρίμα νὰ
μὴν ἔλθῃ!) Ναυτάκι (ἔχει καλῶς) Ἀθανά-
σιον Διάκον, Στρατηλάτην τῆς Ἀσίας κλ. κλπ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 22
Ὀκτωβρίου, θάπαντησω εἰς τὸ προσεχές

ΑΠΟ 1ης Δεκεμβρίου 1909, ἡ
Διάπλασις τῶν Παιδῶν εἰσέρχεται
εἰς τὸ 32ον αὐτῆς ἔτος. — Οἱ συν-
δρομηταὶ μας, τῶν ὁποίων ἡ συν-
δρομὴ ἔληξεν ἤδη, ἢ λήγει μετ' ὀλί-
γων, παρακαλοῦνται

Ν'ΑΝΑΝΕΩΣΟΥΝ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ
τῶν ἐγκαίρως, καὶ εἰ δυνατόν ἀπὸ
τοῦδε, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς μεγάλης
συνοσσεύσεως ἔγγραφῶν κατὰ τὸ
τέλος τοῦ ἔτους.
Οἱ ἔγγραφόμενοι ἢ ἀνανεοῦντες
τὴν συνδρομὴν τῶν, ἐτησίαν ἢ ἐξά-
μηνον, ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 30
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ θὰ λάβουν μέρος
εἰς τὴν

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ
καθ' ἣν ὁ κληρωθῆσόμενος, εἰς μό-
νους, θὰ κερδίῃ

ΜΙΑΝ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡὸν ΜΕΤΟΧΗΝ
τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλά-
δος, ἀξίας δραχμῶν 100, μ' ἐπιπλέον
μέρους 50.000.
Εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους θὰ γί-
νον ἈΛΛΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ Κλη-
ρώσεις Ἀθῶν ποικίλων ἀξίας 1600
ἐν ὄλῳ δραχμῶν, κατὰ τοὺς ὄρους
τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὸ 45ον
φύλλον, σελ. 372.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δευτεῖαι: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πετ-
ραιῶς μέχρι τῆς 10 Νοεμβρίου ἐν τῶν ἐπαρ-
χωρίων μέχρι τῆς 21 Νοεμβρίου ἐκ τοῦ Ἐξω-
τερικοῦ μέχρι τῆς 7 Δεκεμβρίου.

474. Δεξιόγριφος.
Εἰς σχῆμα γεωμετρικόν,
Σύμφωνον ἐκολλήθη,
Κ' ἐν νησὶ ἑλληνικῶν
Ἀμέσως ἐγεννήθη.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Δάκρυ Ὑποδοῦλον Ἑλληνος

475. Στοιχειόγριφος.
Κάτοικος κράτους ἴσχυροῦ
Θὰ γίνω ἀμέσως τ' οὐρανῶν,
Φωνῆν ἂν προσθέσῃ
Ὁ λῦτης μου ἐστὶ μέση.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος

476. Ἀναγραμματισμὸς.
Ὀμηρικὸν λεξεῖδιον
Τὸ ἀναγραμματίζω,
Καὶ πόλιν τῆς Ἠπείρου μας
Μὲ τοῦτο σχηματίζω.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μικροῦ Λόγου

477. Αἶνιγμα.
Δύσμορφον ἔρπετόν τὸ ἀρσενικόν,
Γυναικῆ ἱστορικὴ τὸ θηλυκόν,
Ἐστάλη ὑπὸ Μαρίας Ν. Οικονομοπούλου

478. Δίξυγον.

Νάντικατασταθῶν οἱ
ἀστερίσκοι διὰ γραμμά-
των οὕτως ὡστε νάναγι-
νῶσκαται ὀριζοντίως:
ἄνω, μεγάλη δύναμις τοῦ
Κράτους, κάτω ἀρχαῖος
Ἕλλην ποιητῆς καθέτας,
κατὰ σειράν ἐξ ἀριστε-
ρῶν: νῆσος αὐτόνομος, ἀριθμητικὸν ἀρηρη-
μένον, δαικτικὴ ἀντανουμία, κοινὴ λέξις πο-
λυσημάτων, συνώνυμος κάποτε μετ' ὁσῆμα.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Παρηγόρου Ἀγγέλου

479. Μαγικὴ Εἰκὼν ἄνευ Εἰκόνος.
— Σήκω, Ἄννα, κ' ἔλα νὰ φᾶμε.
— Καὶ τί θὰ φᾶμε;
— Ἐκείνο πὺ σοῦ εἶπα.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀσπρου Καφε

480. Συλλαβικὴ Ἀκουστικῆς.

Αἱ ἀρχαὶ Συλλαβαὶ τῶν κάτωθι ζητου-
μένων λέξεων ἀποτελοῦν κατὰ σειράν νῆσον
τῆς Τουρκίας: 1, Νῆσος ἔνδοξος τῆς Ἑλλά-
δος; 2, Πρωτεύουσα Γερμανικοῦ Κράτους;
3, Χώρα τῆς Τουρκίας; 4, Ποταμὸς τῆς Ἀτ-
τικῆς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λουκῆ Λόρα

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 37.

370. Σπύλος (στ, Πύλος). — 371. Χλόη-
χολή. — 372. Δίδω-Διδώ. — 373. Τὸ βαρέλι.

374. Π Δ Ι 375. Ὀδινεν ὄρος καὶ
Ο Δ Ι ἔκειτο μὲν. (Ἡ ἀνάγνω-
Ρ Δ ἰς κατὰ στήλας, δεξιό-
Α Ι ἰθὺς, ἐκ τῶν ἄνω πρὸς
Α Δ τὰ κάτω.) — 376. Τὴν
ω Ι Τ ἰς λῶσιν, — 377. Ι Ο Ν Ι Α
υ ο Ι ν ἰς (Μά: Γ ὄς [Δίμος], Ἰ Ω
ι α Κ ὠ ἰς νᾶς [Ἰάσων], μόνιμον
α ρ Η ὠ ἰς [νόμιμον], Ἰανὸς [Αἰ-
νός]). — 378. Ἀνάξιον
ἄνδρα μὴ εἰπάινει διὰ πλοῦτον. — 379. Μὴ πολ-
λά λάλει. (Μι-πολλά λα-λι.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Εὐχαριστῶ τοὺς ἀγαπητοὺς μου φίλους
πὺ εἶχον τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ στεί-
λουν ἀρεσίδως τὰς εὐχὰς τῶν γιὰ τὴν γιορτὴ
μου. — Ἰδανικότης. (Θ, 344)

ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ ΔΟΞΑ

Ἐπισημειώματα Δημοσημειώματος 1909

Στὴν ἀγαπημένην μας Κόκκινη Παπαροῦνα,
ἀναχωροῦσαν δι' Ἑλβετίαν πρὸς σπου-
δὴν, εὐχόμεθα καλὸ ταξίδι, καλὴν πρόσοδον
καὶ καλὴν ἀνάμνησιν. — Χρυσὸ Παγῶν, Χου-
σὴ Μάνα. (Θ, 346)

ΕΛΠΙΣ ΤΩΝ ΔΥΣΤΥΧΩΝ

Ἐπισημειώματα Δημοσημειώματος

Παρακαλῶ τὴν ἐξαδέλφην μου Ἀσπασίαν
Βότσαρη νὰ μοῦ γράψῃ τὴν διεύθυν-
σίν της. — Ἀσπασία Ράμη. (Θ, 348)

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ

ΑΡΧΗΡΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑ: ΑΝΟΙΚΤΟΚΑΡΔΩΝ
ΥΠΟΧΡΗΜΑ ΕΦΕΤΕΙΝΟΥ ΔΗΜΟΣΗΜΕΙΩΜΑΤΟΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ
Ευνοιστόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χόραν ἡμῶν ὑπηρεσίας
καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

Table with subscription information: ΕΥΝΑΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΗΤΕΑ, ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ, ΕΠΗΡΕΙΑ, ΕΞΑΜΗΝΟΣ, ΤΕΤΡΑΜΗΝΟΣ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Περίοδος Β' — Τόμος 16ος, Ἐν Ἀθήναις, 31 Ὀκτωβρίου 1909, Ἔτος 31ον. — Αριθ. 48

ΟΙ ΕΞΑΔΕΛΦΟΙ ΚΟΡΠΑΝΩΦ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ὑπο Ε. FERNEL]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'. (Συνέχεια)

Εἰς τὸν διάβολον τὰ ψέμματα! ἐσυλ-
λογίσθη ὁ Αὐγουστος. Ἀρκετὰ εἶχεν
εἶπη ὡς τώρα. Φθάνει πλέον!...

Καὶ προχωρήσας κατ' εὐθείαν πρὸς
τὸν κ. Δυμποῦ, τὸν ἐνηγκαλίσθη, λέ-
γων συγχρόνως πρὸς τὸν κ. Κορπανώφ:

— Καλλίτερα νὰ σᾶς τὸ πῶ ἀμέ-
σως ὅτι εἶνε ὁ μπαμπᾶς, ἐξαδέλφε Κορ-
πανώφ, ἀφοῦ, οὕτως ἢ ἄλλως, ἐπιτέ-
λους θὰ τὸ μάθετε.

Ὁ Βλαδίμηρος ἐμευδίασεν, ἔλαβε τὴν
χεῖρα τοῦ νέου καὶ εἶπεν εἰς τόνον θερ-
μῆς ἐπιδοκιμασίας, κυττάζων τὸν κύριον
Δυμποῦ:

— Ἦμουν βέβαιος ἐκ τῶν προτέρων
ὅτι ἔτσι θὰ ἔκαμνε.

Καί, στρεφόμενος πρὸς τὸν Αὐγουστον:

— Ἦσυχάσατε, ἢ παρουσιάσατε ἔγεινε
καθ' ὅλους τοὺς κανόνες γνωρίζομεν...

— ... Τὰ πάντα! ἔσπευσε νάναγγεῖλῃ
ἢ Μαρία Σοφία! ὦ ἀγαπητέ μας ἐξα-
δέλφολη!... Τί χαριτωμένος πὺ φα-
νῆκατε, τί ἀφοσιωμένος... τί ἐφευρετι-
κός!...

— Ὄψ! ἀνέκραξεν ὁ Αὐγουστος, μοῦ
ἔφυγε τὸ βάρος ἀπὸ τὸ στήθος. Δόξα
σοὶ ὁ Θεός! κανὲν ἐμπόδιον πλέον νὰ
μείνωμεν φίλοι διαπαντός!

— Συγγενεῖς ἐξ ἀγάπης, σεῖς ὁ ἴδιος
τὸ εἶπατε, ὑπέλαθεν ὁ Βλαδίμηρος Κορ-
πανώφ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Εἶνε ἡ ἐνδεκάτη τῆς νυκτός. Ὅλοι
ἀπεσῶρθησαν εἰς τὰ δωμάτιά των, ἐκτός
τοῦ Αὐγούστου, ὁ ὁποῖος, πρὶν ἀναρρι-
χθῆν εἰς τὸ ἔκτον πάτωμα, ὅπου εἶχεν
ἀναγκασθῆν νὰ μεταφέρῃ τὸν κοιτῶνά
του, γράφει τὰ ἔξοδά του εἰς τὴν τρα-
πεζαρίαν, καθήμενος πρὸ τοῦ γραφείου
του, ἀφώνου μάρτυρος τῶν πικρῶν του.
Κάμνει τοὺς λογαριασμοὺς του.

Ἄφρον, παρουσιάζων τὸ βιβλίον του,

ὅτι κάμη ἐξοδὸν κατὰ τῆς πάντοτε
οἰκτιρμονος καρδίας τοῦ «μπαμπᾶ».
Τὸ ἔχει ἀποφασισμένον. Ὅχι, ὄχι!
Ἄδύνατον νάντισταθῇ ὁ κ. Δυμποῦ.
Ὅτι πληρώσῃ εἰς τὸν οἶόν του, ἂν ὄχι
τὸ ὄλον, μέρος τούλάχιστον τῶν δαπα-
νῶν, τὰς ἰστίαις
εἶχε κάμη τὸ τε-
λευταῖον τοῦτο δε-
καπενθήμερον: τὰ
διακῆσια φράγκα.
παραδείγματος
χάριν, τὰ ὅποια
ἐχάθησαν, συνε-
πεία τῆς λωποδυ-
σίας τῆς ἐποίας ὁ
Αὐγουστος ἐγίνε
θῦμα... τὸ ἀντίτι-
μον τῶν μικρῶν
ναυτικῶν στολῶν
... ἔπειτα, πῶς
ἔξυρει, ἴσως καὶ
τίποτε ἄλλο...
ἴσως μάλιστα καὶ
τὸ σύνολον...

Καί, προσεκτι-
κῶς, ὁ Αὐγουστος
παρατάσσει τοὺς
ἀριθμοὺς του καὶ
βασανίζει τὰς
προσθέσεις του.

— Δὲν μένουν
παρὰ τὰ ἔξοδα τὰ
σημερινά, — ἐνθυ-
μεῖται ἔξαφνα.

Σηκόνεται, ἐ-
ξέρχεται εἰς τὸν
προθάλαμον καὶ
κράζει σιγὰ:

— Ἀναστασία!

— Ἐδὼ εἶμαι,

κύριε ἴσα-ἴσα τώρα μαζεύω τοὺς λογα-
ριασμοὺς μου, διὰ νὰ σᾶς τοὺς παρου-
σιάσω.

— Λογαριασμοὺς! τί λογαριασμοὺς;

— Θὰ ἴδῃτε ἔφθασα.

Ὁ Αὐγουστος ἐπέστρεψε νὰ καθῆσθαι

πρὸ τοῦ γραφείου του. Μετ' ὀλίγον εἰς-
ῆλθεν εἰς τὴν τραπεζαρίαν ἢ Ἀναστα-
σία.

— Χθὲς σοῦ ἔδωσα ἐβδομημενητάπεντε
φράγκα, τῆς εἶπεν ὁ Αὐγουστος. Πόσα
σοῦ μένουν;

— Αὐτά, κύ-
ριε, ἀπεκρίθη ἡ
μαγεῖρσα ἰσχυώ-
τατα.

«Αὐτά» ἦσαν
τέσσαρες λογαρια-
σμοί, ἐπὶ τῆ θέα
τῶν ὁποίων ὁ Αὐ-
γουστος ἀνεπήδη-
σεν ἐντρομος.

— Ἐγὼ θὰ τὰ
πληρώσω κ' αὐ-
τά; ἀνέκραξε δει-
κνύων μὲ τὴν ἄ-
κραν τοῦ κονδυλο-
φόρου τοῦ τὸν λο-
γαριασμὸν τοῦ φω-
ταερίου καὶ τῶν
καρθούων τῆς δε-
καπενθημερίας.

Ἡ Ἀναστασία
κατένευσε.

— Ἐτσι φαί-
νεται... ὅταν ἐπῆ-
γα νὰ πάρω τὰς
διαταγὰς τῆς δε-
σποινίδος γι' αὐ-
ριο, ἐπαρουσίασα
καὶ αὐτοὺς τοὺς
λογαριασμοὺς. Ὁ
κύριος Δυμποῦ
μοῦ τοὺς γύρισε
πίσω καὶ εἶπε ὅτι
δὲν εἶνε δική του
δουλειά. Ἀλλὰ δὲν

εἶνε βέβαια καὶ δική μου. Κάποιον ἐπι-
τέλους πρέπει νὰ εἴνε!

— Ἐτσι σοῦ εἶπεν ὁ πατέρας μου;
ἐπιθύρτισεν ὁ Αὐγουστος, τοῦ ὁποίου τὸ
πρόσωπον ἔξαφνα ἠλλοιώθη.
Ἐτελείωσε! καμμία ἔλπις πλέον ὅτι

Διασεκέδων μετ' ἀγαπημένον τοῦ ψέφουμα,
παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ...

ο κ. Δυμπούθ θα τον άπεξημίονε !...
— Έμπρός λοιπόν ! είπε με βαθύν στεναγμόν.

— Λοιπόν, έχουμε και λέμε : εξη-
ταπέντε και σαράντα ;... εκατόν πέντε
φράγκα για τὸ γιλά και για τὰ κάρ-
θουνα.

— Σάν πολλά δὲν εἶνε ;
— Τί λέτε ! διεμαρτυρήθη ἡ 'Ανα-
στασία με τὴν κουζίνα ποῦ ἔκαμα,
και με δὲλα τὰ μπὲν αναμένα παντοῦ,
κάθε βράδου ;..

Και με ὕφος συγκαταβατικῆς συμ-
παθείας, προσέθεσεν :

— 'Ας εἶνε, ὁ κύριος Αὐγουστος δὲν
ξέρει πολὺ ἀπὸ τέτοια !..

— Αἱ κρίσεις εἶνε περιτταί, ὑπέλα-
θεν ὁ νέος αὐστηρῶς ἔλα τελείονε τοὺς
λογαριασμούς, γὰ γλυτόνω μίαν ὥρα
ἀρχήτερα.

— Ἐξώδεφα σήμερα για δὲλα, τὰ
ἑβδομηναπέντε φράγκα ποῦ μοῦ δώσα-
τε. Δὲν πιστεύω γὰ μοῦ πῆτε πῶς ἔ-
καμα σπατάλη.

— Καλά. Έχουμε λοιπόν και λέμε :
Ἐκατὸν πέντε και ἑβδομηναπέντε ;
εκατόν ὀγδόντα. Παρακάτω.

— Ὁ λογαριασμός τοῦ γαλατᾶ. Τρι-
άντα λίτρες, τριάντα φράγκα. Νὰ και
ὁ λογαριασμός τοῦ ζαχαροπλάστη. 'Α,
δὲν εἶνε μεγάλα πράγματα, γιατί πάντα
σχεδὸν ἐπλήρωνα τοῖς μετρητοῖς.

— Βέβαια, δὲν εἶνε και μεγάλα πρά-
γματα ! Μόνον ἐξήντα φράγκα και εἰ-
κοσιπέντε λεπτά. Ὁραῖα !

— Ὁ κύριος δὲ μπορεῖ νὰ πῆ πῶς
εἶνε πολλά, ἀφοῦ ἔπαιρνε ἀπὸ τρεῖς φορές
τὸ πιάτο του κρέμα-σαντιγύ ! παρετή-
ρησεν ἡ 'Αναστασία γελάσασα.

— Πές με τώρα και φαγᾶ, γειᾶ σου !
'Α, μὰ ἡ αὐθάδειά σου δὲν ἔχει ὄρα !
Και ποῦ τὸ ξέρεις, σὲ παρακαλῶ, πῶς
ἔπαιρνα τρεῖς φορές γλυκίσμα ; 'Εσὺ
δὲν ἐσερβίριζες στὸ τραπέζι...
— Ὁ 'Αντώνης μοῦ τῶλεγε, κάθε
φορὰ μοῦ μούφερνε τὴν πιατέλα ἄδεια...
'Ας εἶνε ὅμως, δὲν μᾶς ἔνοιαιζε ποῦ
δὲν εἴχαμε και μεῖς μερτικὸ φθάνει ποῦ
ἔτρωγε καλά ὁ κύριος... Και τὸ κάτω-
κάτω, μήπως ὁ κύριος δὲν ἐπλήρωνε,
με τὰ λεπτά του ;
— Εὐχαριστῶ πολὺ... Παρακάτω.

Ἡ 'Αναστασία ἐφάνη κάπως στενο-
χωρημένη.

— 'Επειτα, κύριε, έχουμε τὲς ζη-
μίες... Εἶνε κάμποσες...

— Τί ζημίες ; ἀνέκραξεν ὁ Αὐγου-
στος. Και ἐσυλλογίσθη :

« Ὁ Θεὸς τὸ ξεύρει τί ἐκπλήξεις
ἀκόμη μοῦ εἰτοιμάζει !... »

Πραγματικῶς, ἡ 'Αναστασία δὲν εἶχε
βάλλη τὸν λογαριασμόν αὐτὸν με τοὺς
ἄλλους, σκοπεύουσα γὰ τὸν παρουσιάση
ἄλλην φορὰν διότι, ἀπὸ χρηστοῦ συνε-
δότης, ἐσυλλογίζετο ὅτι, διδόμενον εἰς

μικρὰς δόσεις, τὸ ἱατρικὸν θὰ ἐφαίνετο
ἑλιγώτερον πικρόν. Και ἐξηγήθη :

— Ἐγὼ, σὰς βεβαιῶ, δὲν ἔσπασα
παρὰ δύο μόνον πιάτα, τίποτε περισσό-
τερο... Ἡ γυναῖκα ποῦ πῆρα γὰ με
βοηθῆ, ἔσπασε δὲ τὰλλα... δέκα πιάτα,
ἀπὸ τὸ καλὸ σερβίτιο, ποῦ τῆς ἔπασαν
κ' ἔσπασαν μονοκοπανιά.

— Τελοσπάντων... Τὸ ὄλον ; ἠρώ-
τησεν ὁ Αὐγουστος ἀνυπομονῶν.

— Ἐνενητακότῳ φράγκα και ἐξη-
ταπέντε λεπτά κύριε. Ἐξῶρα ἀπὸ μιά
τσαγιέρη και ἕνα πιάτο, ποῦ ἔσπασε ἀ-
πόψε ὁ 'Αντώνης.

Αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ Αὐγουστος ἐξε-
μάνη.

— Κι' αὐτὰ ἀκόμη θὰ τὰ πληρώσω
ἐγὼ ;

— Ὅχι, κύριε, ἡ δεσποινὶς μοῦ εἶπε,
ὅτι ἐπειδὴ ὁ ἐξαφνικὸς ἐρχομός τους ἐ-
γινεν αἰτία γὰ συμβοῦν αὐτὲς οἱ δύο ζη-
μιές, θὰ περασθοῦν στὰ τακτικά ἔξοδα τοῦ
σπιτιοῦ, και ὁ κ. Δυμποῦθ ἐσυμφώνησε.

«Τοῦ καταλόγου, τὸν ὅποιον συνβουλευέτο διαρκῶς.»

— Πάλι καλά, ἐμουρμούρισεν ὁ δυ-
στιχῆς Αὐγουστος. Λοιπόν, μοῦ τὰ εἴ-
πες ὅλα ; Κῦτταξε καλά, γιατί ἂν, ἀφοῦ
κανονίσουμε τὸ λογαριασμό, μοῦ παρου-
σιάσης και τίποτε ἄλλο, δὲν πληρῶνω
πεντάρη.

— Ὅχι, κύριε, δὲν ἔχω τίποτε ἄλλο.

— Ἐκαμαν τὴν πρόθεσιν. Τὸ ἄθροισμα
ἤτο τριακόσια πενηταδύο φράγκα. Τὰ
προσωπικά του ἔξοδα τῆς ἡμέρας, τη-
λεγραφήματα πληρωθέντα εἰς τὸν 'Αν-
τώνην, ἀμάξια, σιγαρέττα, τραμ κτλ.
ἀνήρχοντο εἰς δεκακοτὴ φράγκα. Ἀπὸ
τὸ ταμεῖόν του ὅμως ἔλειπαν ἀκόμη ὀ-
λίγα φράγκα, τὰ ὅποια δὲν ἐνθυμείτο
πλέον ποῦ ἐξώδευθησαν πθανῶς εἰς ἐ-
λεημοσύνας τὸ πρῶ ἐκεῖνο συνήνητησαν
τόσους ἐπαίτας εἰς τὸν δρόμον !

— Ὅταν ἐτελείωσεν ὅλη ἡ ἐργασία, ὁ
Αὐγουστος ἐμεινεν ἐκεῖ συλλογισμένος...
« Πάλιν καλά, ἔλεγε δὲν πρέπει γὰ ἔχω
και παράπονον, ἀφοῦ οὕτως ἢ ἄλλως ἐ-
γλύτωσα. Ἄν ἡ κατάστασις αὐτὴ πα-
ρετεινετο σαραντακοτὴ ἀκόμη ὥρα, δὲν
θὰ εἶχα γὰ πληρῶσω οὔτε ἕνα ἀμάξι,
για γὰ στεῖλω τοὺς ξένους μου στὸ σταθ-

μό. Και πάλι ὁ ἔμενα χρωμένους με
ὄλους αὐτοὺς τοὺς λογαριασμούς !... »

Μὲ τὰς σκέψεις του, εἶχε λησμονήση
τὴν 'Αναστασίαν, ἡ ἵποια ἐπερίμενεν...
'Επιτέλους ἡ μαγειρίσσα ἐτόλμησε γὰ
τείνη τὴν χεῖρα και γὰ ψιθυρίση :

— Μοῦ δίνετε, κύριε, τὰ λεπτά ;

— Ἄχ, αὐτὴ ἡ φράσις ! Τί ἐφιάλτης διὰ
τὸν Αὐγουστον, ποῦ τὴν ἤκουε τώρα τό-
σας ἡμέρας ! Πάντοτε τὸν ἀνατριχίαζεν,
ὅπως ὁ ἦχος τοῦ φελλοῦ, ὅταν τρίβεται
ἐπάνω εἰς ὕαλον...

— Ναι, ναι, πάρε !

Μὲ νευρικά κινήματα, ὁ Αὐγουστος
ἐμέτρησε τὰ τριακόσια πενηταδύο φράγ-
κα, τὰ ὅποια ὄφειλε γὰ πληρῶση.

Ἡ μαγειρίσσα τὰ ἔβαλεν εἰς τὴν τσέ-
πην τῆς, ἔπειτα, κυττάζουσα τὸν νεαρόν
τῆς κύριον με κάποιαν ἐκφρασιν ἀπο-
γοητεύσας :

— Ὁ κύριος, παρεπονέθη, δὲν μοῦ
λέγει οὔτε ἕνα εὐχαριστῶ, ποῦ τὸν ὑπη-
ρέτησα με τόσο ζῆλο αὐτὲς τὲς δεκα-
πέντε ἡμέρες ;... Και ὅμως, ὁ Θεὸς τὸ
ξέρει τί κόπους ἔκαμα !

« Χμ ! μπαῖσι περιμένει ! ἐσυλλογι-
σθη ὁ Αὐγουστος τὴν ἀναίδειά ! »

Ἐκῦτταξε με τὸν κανθὸν τοῦ ὀφθαλ-
μοῦ τὰ λείψανα τῆς περιουσίας του. Καμ-
μιὰ τριανταριά φράγκα μόνον... Αὐτὸ
και τὸ τίποτε, τὸ ἴδιον ἦτο !...
'Ἡ γὰ ἔχη κανεῖς, ἡ γὰ μὴν ἔ-
χη... Ἐπειτα, ἀλήθεια, ἡ κακο-
μοῖρα ἡ 'Αναστασία εἶχε κοπιᾶση
πᾶρα πολὺ...

Λυσσῶν ἐνδομύχως, ἀλλ' ἂν
τλῶν ἀπὸ τὴν φιλοτιμίαν του τὸ
θάρρος γὰ μειδίαση :

— Εἶμαι εὐχαριστημένος ἀπὸ σέ,
και σοῦ τὸ ἀποδεικνύω, τῆς εἶπε, θέτων
και τὸ τελευταῖόν του εἰκοσάφραγκον εἰς
τὴν χεῖρα, τὴν ἵποιαν ἡ 'Αναστασία
εἶχε τεινῆ και πάλιν .. ἀπὸ συνήθειαν.

— Εὐχαριστῶ, κύριε. Κι' ἄλλη φορὰ,
ἂν παρουσιασθῆ περιστασις, ὁ κύριος
μπορεῖ γὰ βασισθῆ σὲ μένα...

— Πολὺ καλά, θὰ σ' ἔχω ὕπ' ὄψει
μου ! ἀπῆνητησεν ὁ Αὐγουστος εἰρωνικῶς.

Και προσέθεσε καθ' ἑαυτόν :

« Ὁ 'Αντώνης, εὐτυχῶς, ἔλαβε τὰ
μέτρα του... Εἶνε τὸ τελευταῖον ψέμ-
μα, ἀλλὰ γι' αὐτὸ δὲν θὰ μετανο-
ήσω !... »

'Αλλοίμονον ! Εὐθὺς τὴν ἐπαύριον, ὁ
Αὐγουστος ἔμαθε με λύπην του, ὅτι ὁ
μπάρμπ' 'Αναστάσης, ὁ θυρωρὸς, ἐπε-
πλήχθη δυνατὰ ἀπὸ τὸν πατέρα του διὰ
τὸν ὑπερβολικόν του ζῆλον, και ὅτι ἔ-
λαβε διαταγὴν γὰ ἔχη ἀνοικτὴν τὴν θύ-
ραν διὰ πάντα ἐρχόμενον ἐξάδελφον,
εἴτε λευκόν, εἴτε κίτρινον, εἴτε κόκκι-
νον, εἴτε μαῦρον !...

Και οἱ φόβοι τοῦ Αὐγουστοῦ ἐπανήλ-
θον. Ἐτρεμεν εἰς πᾶσαν ἐπίσκεψιν τοῦ
ταχυδρομικοῦ διανομέως. Διότι... συ-

ναντᾶ κανεῖς δύο φορές εἰς τὸν βίον του
ἐξάδελφους Κορπανῶς ;...

Μέχρι τῆς ἀποχωρήσεως τούτων, ὁ
καιρὸς διέρρευσεν ἐν παραλίῳ. Οὔτε
μία ὥρα δὲν ἔπρεπε γὰ χαθῆ. Ὁ κύριος
Δυμποῦθ ἐνοούσε γὰ δεῖξῆ εἰς τοὺς ξέ-
νους του ὄλον τὸ Παρίσι.

Ὁ Αὐγουστος, μὴ ἔχων πλέον παρὰ
ἐννέα φράγκα και εἴκοσι λεπτά, δὲν ἐ-
τολμούσε οὔτε πρὸς τοὺς φίλους του γὰ
γράψῃ, διὰ γὰ μὴν ἀναγκασθῆ γὰ ἐξο-
δέυση ἐν γραμματόσημον. Ἐπρεπε γὰ
ἔχη, διὰ γὰ πληρῶνῃ τὸ «περιπλέον»
τῶν ἐπιστολῶν, τὰς ὁποίας ἀνέμενε.
'Εφοροῖσε τὰ παλῆρά του γάντια, και ὁ-
σάκις ἐξήρχετο μόνος, δὲν ἔπαιρνε οὔτε
τὸ τραμ, χάριν οικονομίας.

Και ἡ κατάστασις αὐτὴ θὰ παρετεί-
νετο μέχρι Νοεμβρίου, ἐποχὴν κατὰ τὴν
ἵποιαν ὁ ἐνοικιαστής τοῦ κτήματός του
ἐπλήρωνε τὸ ἥμισυ τοῦ ἐνοικίου.

Πῶς νάνθηξῃ εἰς τὴσὴν... ἀναπαρ-
διάν ! Ὁ δυστυχῆς γραμματοσυλλέκτης
εἶχε περιπέση εἰς μαρμαρόν. Και δὲν
ἦτο μόνον ἡ οικονομικὴ στενοχωρία ἦτο
και ὁ φόβος του, μήπως ἐξεφύτρωναν ἔ-
ξαφνα και τίποτε ἄλλοι ἐξάδελφοι.

(Ἐπεται τὸ τέλος) ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΡΙΣΤΥΓΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Ἀγαπητοί μου,

ΙΣ ἕνα φιλι-
κόν μου σπι-
τι, ἐπῆραν
κατ' αὐτὰς
ὡς ὑπηρετήν
ἕνα παιδί, τὸ
ὅποιον σκο-
πεοῖ γὰ με-
ταναστεύση
εἰς τὴν 'Α-
μερικὴν. Εἶ-
νε ἐξυμνον
χωριατόπου-
λον ὡς δεκαεξ ἡμερῶν, με ἔλθην τὴν
ἀφείλειαν ἐπὸς παιδιοῦ, ἀλλὰ και με
ὄλον τὸν ἐθὸν προδου ἐντὸς μεγάλου.
'Ὁ συνδυασμός τῶν ἰδιοτήτων αὐτῶν τοῦ
δίδει κάποιαν πρωτοτυπίαν. Ἡ οἰκογέ-
νεια, εἰς τὴν ἵποιαν ὑπηρετεῖ, τὸν κά-
μνει γούστο, και προχθὲς ποῦ ἐπῆγα,
μοῦ τὸν παρουσίασαν διὰ γὰ τὸν γου-
στάρω κ' ἐγὼ.

— Ἀλήθεια, εἰτοιμάζεσαι γὰ τὴν
'Αμερικὴν ; τὸν ἠρώτησα.

— Χα-γά ! ἐπεβεβαίωσεν ἀμέσως ὁ
μικρὸς.

— Και πῶς θὰ πᾶς ; μοναχὸς σου ;

— Μοναχὸς μου ; Ὅλο τὸ χωριὸ θὰ
φύγη. Κ' ἔχουν πάη ἐκεῖ ἀπὸ πρῶτα,
πιῖν ! ἕνα σωρὸ. Νά, ἐγὼ ποῦ με βλέ-

πεις, ἔχω τώρα ἐτὴ Νέα-Γυόρκη τὸ
μεγαλῆτερο ἀδρεφὸ μου, τὸ μπάρμπα
μου και τρία ξαδρῆρια.

— Ὁ παῖς λοιπὸν γὰ βρῆς ἐκεῖ οἰ-
κογένεια... Μὰ δὲ μοῦ λές, σὲ δέχονται
τέσο μικρὸ ;

Ὁ ὑπηρετῆς χωρὶς γὰ τὸ θέλη, ἐ-
κορδῶθη.

— Μὰ τί, μικρὸς εἶμαι γῶ ; Ἐ-
κλεισα τὰ δεκάξῃ. Ἐπειτα... θὰ κάμω
και πατέρα.

Ὁ κάμη πατέρα ; Δὲν ἐκατάλαβα
τὴν φράσιν του. Ἡ οἰκογένεια ἤρχισε
γὰ γελᾶ. Ἐγέλασα κ' ἐγὼ. Ἐπιτέλους
μοῦ ἐξήγησαν, ὅτι διὰ γὰ τὸν δεχθοῦν
εὐκολώτερα εἰς τὴν 'Αμερικὴν, ἔπρεπε
γὰ παρουσιασθῆ ὡς ἀκολουθῶν τὸν πα-
τέρα του. Κ' ἐπειδὴ δὲν εἶχε πατέρα,
θὰ ἔκαμαν... κάποιον ἀπὸ τοὺς πρεσβυ-
τέρους μετανάστας, με τοὺς ὁποίους θὰ
συνεταξείδευε.

— Ὄστε θὰ κάμης κατεργαριά...
θὰ πῆς ψέμματα, ἔ ;

Ὁ μικρὸς τὸ ἐπῆρε τοῖς μετρητοῖς,
ἐκοκλίνισε και προσεπάθησε γὰ δικαιο-
λογηθῆ.

— Ἐτσι κάμνουν ὄλοι, ἐψιθύρισε.
'Ἐπειτα... δὲ φταῖω. Ἄσφῳ μοῦ γυρεοῦν
πατέρα, και ὁ πατέρας μου εἶνε πεθα-
μένος, ποῦ γὰ τὸν εὔρω ; Ὁ θὰ πάρω
ἕναν ἄλλο.

— Φυσικά... Και θὰ σοῦ χρειασθοῦν
πολλά λεπτά γὰ τὸ ταξίδι ;

Ὁ μικρὸς ἐκυθρώπασε. Ἦτο, φαί-
νεται, τὸ πρῶβλημα ποῦ τὸν ἐδασάνιζε
περισσότερον.

— Τριακόσιες δραχμῆς, εἶπε, σωστὲς
τρακόσες. Θέλω διακόσες γὰ τὰ ναῦ-
λά μου, κ' ἐκατὸ θὰ τὲς κάμω δολλά-
ρια και θὰ τὲς βαστάω ἐτὴν τσέπη,
γιατί ἀλλοιῶς... με στέλνουν πίσω.

— Και τὰ ἔχεις αὐτὰ τὰ λεπτά ;

— Κάτι λίγα μοῦ λείπουν ἀκόμα ..
Ὁ θὰ δουλέψω ἴσα με τὴν ἀνοικτὴ γὰ τὰ
κερδίω, κ' ἀπὲ... σὰς ἀφίνω γειᾶ !

— Και ξέρεις πόσες ἡμέρες θὰ τα-
ξειδεύης ;

— Δώδεκα ἡμέρες στὸ βαπόρι... και
γῆς δὲ θὰ φαίνεται ντίπ... ντίπ ! Ὅλο
οὔρανος και θάλασσα.

— Πῶ, πῶ, κακόμοιρε, τί θὰ τρα-
βήξῃς !... Ἄν κἀνη και τρικυμίες !..

Ὁ μικρὸς δὲν ἐφάνη διόλου φοβι-
σμένος.

— Ἄ, μπᾶ ! εἶπε, δὲ με νοιάζει...
'Ας φτάσω γερός, κ' ἄς ὑποφέρω τοῦ
κόσμου τὰ μαρτύρια... Δώδεκα ἡμέρες
εἶνε, θὰ περάσουν.

— Τὸ ἔχεις λοιπὸν ἀποφασισμένο, ἔ ;

— Χα-γά !.. Σήμερ' αὔριο περιμένο
ἀπὸ τὴν πατρίδα και τὸ πιστοποιητικό.

Ὁ γιατρὸς μοῦ κῦτταξε και τὰ μάτια.
Τὰ μάτια ; Πάλιν δὲν ἐκατάλαβα,
πάλιν γέλια... Μοῦ τὸ ἐξήγησαν και
αὐτὸ : Τὰ μάτια δὲν πρέπει γὰ πάσχουν

ἀπὸ τραχώματα. Διαφορετικὰ δὲν δέ-
χονται τοὺς μετανάστας.

— Πέσα βάσανα. εἶπα τότε, διὰ γὰ
πάη κανεῖς ἐτὴν 'Αμερικὴ ! Ἐξοδα, κό-
ποι, πιστοποιητικά, γερά μάτια, ψεύτικος
πατέρας, ταξίδι δώδεκα ἡμερῶν ἐτὸν
ὠκεανό...
— Ναι, μὰ ἔτσι μαζώνει κανένας και
δολλάρια ! ἔσπευσε νάπαντησῃ ὁ μι-
κρὸς με σπινθηροδόλα μάτια.

Και θεωρήσας τὴν συνέντευξίν μας
τελειωμένην, ἀπεσύρθη εἰς τὴν κουζί-
ναν του με βῆμα χαρούμενον και ὑπε-
ρήφανον.

Ἐγέλασαμεν ἀκόμη με τὴν οἰκογέ-
νεια, ἀλλ' ἔφυγα συλλογισμένος. Ἡ
'Αμερικὴ εἶνε τώρα τὸ ὄνειρον τῶν μι-
κρῶν χωρικῶν τῆς Ἑλλάδος. Ὁ θὰ ἔ-
λεγε κανεῖς ὅτι μεγαλόνοον, ἀνατρέφον-
ται με τὴν ἰδέαν γὰ φύγουν μόλις ἡμ-
πορέσουν. Και φεύγουν ὄλοι. Χωριὰ
ὀλόκληρα ἐρημόνοον. Δὲν μένουν παρὰ
οἱ γέροντες και τὰ γυναικόπαιδα, ὅπως
εἰς τοὺς καιροὺς τῶν μεγάλων πολέ-
μων. Και οἱ ἀγροὶ μένουν χέρσοι, και
ἡ Ἑλλὰς παρουσιάζει τὴν ὄψιν χώρας
ἐγκαταλελειμμένης...

Παρομοιάζουν τὴν μετανάστευσιν πρὸς
αἰμορραγίαν, ἡ ἵποια ἐξασθενεῖ ὄλον ἐν
τὸ σῶμα τῆς πατρίδος. Ὁ μικρὸς ἐκεῖ-
νος, ποῦ εἶνε γελοῦσαμεν πρὸ ὀλίγου μαζὶ
του, εἶνε μία σταγὼν και αὐτὲς τοῦ πολ-
υτίμου αἵματος, τὸ ὅποιον θὰ γυθῆ
ἔξω. Δὲν εἶνε πολὺ θλιβερόν γὰ τὸ συλ-
λογίζεται κανεῖς ;..

Σὰς ἀσπάζομαι ΠΑΙΔΑΝ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΕΡΙΦΥΛΗ ΖΑΚΑ
Βραβεύθεισα ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον
Πατησιώουσα Πυργοδέσπονα
Εἰς τὸν 107ον Διαγωνισμόν τῶν Ἀδύσεων.
[188 Διάπλῳσιν 1908, σελ. 350.]

ΕΙΣ ΚΙΝΔΥΝΟΝ!

Γ' (Συνέχεια)

Αυτή ή σανίς, που θά τήν ρίψη χάμω, θά τού χρησιμεύσῃ ὡς γέφυρα, διὰ νά εἰσέλθῃ μέχρι τοῦ μικροῦ πλάσματος, τοῦ καταδικασμένου νά ἐξαφανισθῇ ἐντελῶς, νά ταφῇ ζωντανόν, εἰς ὀλίγας ἀκόμη στιγμᾶς...

Δόξα σοι ὁ Θεός! Ὁ Βαρνάβας εὐχάινεται ἐγκαίρως. Μὲ δυνατὴν χεῖρα, προσπαθεῖ τώρα νάποσπάσῃ ἀπὸ τὴν φοβερὰν τρύπαν τὸ πολυαγαπημένον του κοριτσάκι... Δὲν εἶνε εὐκολόν ὅμως, διότι ἡ τρύπα ἐκεῖνη σφίγγει, ὡς νὰ ἦτο στόμα ζωντανόν. Ἄχ, κακὴ ἀμμουδιά!... Ὁ Βαρνάβας βάζει ἔλην τοῦ τὴν δύναμιν. Καὶ ἔχει μεγάλην δύναμιν ἐκείνην τὴν στιγμὴν, διότι τοῦ τὴν δίδει ἡ θερμὴ ἀγάπη, τὴν ὅποιαν αἰσθάνεται πρὸς τὴν μικρὰν Ἄνναν. Ἡ τρύπα

«Ὅπως πρὶν ἐφάρευν ἡ Ἄννα.» (Σελ. 392, στ. β')

ὅμως σφίγγει, ἀντέχει, θά ἔλεγεσθε ἀμύνεται. Ὁ Βαρνάβας τραβᾷ, ἡ Ἄννα κλαίει... Ἀράγε θά κατορθώσῃ ὁ γέρο-ψαράς νά τὴν σώσῃ;...

Ὁλίγον ἀκόμη!.. Θάρρος!.. Τελος πάντων! Τὸ σφίξιμον τῆς κακῆς τρύπας χαλαρώνεται ὀλίγον κατ' ὀλίγον. Τὸ μοχθηρὸν στόμα ἀνοίγει σιγά-σιγά — ὡς νά μετανοῦσε, — καὶ τόσο δυνατὸν ἦτο τὸ δάγκματό του, ὥστε τὰ λεπτὰ φορεματάκια τῆς μικρούλας ἔχουν γίνῃ πλέον κουρέλια.

Ὅταν, ἐξηντημένος ἀπὸ τὸν κόπον, ὁ Βαρνάβας βγάξῃ τὴν Ἄνναν ἀπὸ τὸν κινούμενον τάφον τῆς, ἡ τριανταφυλλία μουσελίνα κυματίζει τριγύρω τῆς ὡς πέπλος; ζωωμένος, λερωμένος... ἀλλὰ πέπλος σωστικός, εἰς τὸν ὅποιον ἡ μικρὰ χρεωστεῖ τὴν ζωὴν τῆς. Διότι αὐτὴς δὲν εἴλκυσε τὴν προσοχὴν τοῦ Βαρνάβα; Ὁ, μὲ πίστην στοργὴν ἡ μαμμὰ θά φυλάξῃ τὸ πολυτιμὸν αὐτὸ λείψανον, τὸ ὅποιον θά τῆς ἐνθυμίσῃ τὸν κίνδυνον καὶ τὴν σωτηρίαν τῆς ἀγαπημένης τῆς κίρκης!...

Ἡ ὦρα ἐπτά. Ἡ μαμμὰ εἰμπορεῖ τώρα νά ἐπιστρέψῃ. Ἡ Ἄννα εἶνε καὶ πάλιν ξαπλωμένη εἰς τὸ λευκὸν κρεβάτάκι τῆς. Ὁ Βαρ-

νάβας τὴν μετέφερε εἰς σπιτί τὸσφ ζεστά τυλιγμένην μὲ τὴν χονδρὴν του κάπα, καί, μαζί μὲ τὴν Σταμάτα, πεθαμένη μᾶλλον παρά ζωντανή, τὴν ἔτριψε τόσο καλά, ὥστε ἡ μικρούλα συνήλθε πολὺ γρήγορα.

Εἶνε καλά... Μίγον που τὰ ρόδινα μαγουλάκια τῆς εἶνε τώρα ὀλιγώτερον ρόδινα, καὶ κάτω ἀπὸ τὰ μάτια τῆς ἔχουν φανῇ δύο μεγάλοι μαῦροι κύκλοι. Τὸ στοματάκι τῆς ὅμως ἐξακολουθεῖ νά γελά ὅπως πρῶτα.

— Οἱ γαρίδες!.. οἱ γαρίδες τῆς μαμμᾶς!.. τί ἐκπλήξῃ που θά τῆς ἔκανα!..

Αὐταὶ ἦσαν αἱ πρῶται λέξεις τῆς Ἄννας, ὅταν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ζωὴν.

Ὁ Βαρνάβας ἐκατάλαβεν ἀμέσως. Μεταξὺ τῶν ἀπλοϊκῶν γερνόντων καὶ τῶν πολὺ μικρῶν παιδιῶν, γίνεται συχνὰ μία μυστικὴ συνεννόησις.

— Γιὰ γαρίδες λοιπὸν εἶχες πάη ἐ-

κεῖ-κάτω! εἶπεν ὁ ψαράς μὲ χαμόγελον.

— Ναι, ἀπεκρίθη ἡ Ἄννα.

— Ἐπειδὴ εἶχα πῆ πῶς ἐγὼ δὲ θά μπορούσα σήμερα, ἔ;

— Ναι.

— Καλά.

Καὶ ἦσυχος πλέον ὅτι ἡ μικρὰ του φίλη εἶχε συνέλθῃ ἐντελῶς, ὁ καλὸς Βαρνάβας ἔφυγε, μὲ τὸ μεγάλο του δίκτυ εἰς τὸν ὄμο...

Εἶνε πολὺ κουρασμένος... Ἡ συγχίνησις, ἡ ἀγωνία, ὁ τρόμος, τὸν εἶχαν παραλύσῃ. Ὁ γερολύκος ὅμως κάμνει κουράγιο, βάζει ὄλας του τὰς δυνάμεις, καὶ ψαρεύει... ψαρεύει...

Ὅπως πρὶν ἐφάρευν ἡ Ἄννα... Ἄλλ' αὐτὴς μὲ μεγαλήτερον βέβαιον ἐπιτυχίαν, σὰν καλὸς ψαράς που εἶνε.

Σὲ λίγο τὸ κορινθιακὸν του γεμίσει γαρίδες. Τὴν χαρὰ γιὰ τὴν Ἄννα! θά μπορούσῃ νά προσφέρῃ εἰς τὴν μαμμὰ τῆς, ἀπόψε, ὅταν θά γυρίσῃ γιὰ τὸ τραπέζι.

Ἡ μαμμὰ ἐγύρισε καὶ... τὰ ἔμαθε ὅλα. Ἐννοεῖται, ἐπὶ ἀπὸ τὴ λύπη τῆς δὲν τῆς ἔμεινε ὄρεξις νά σάγγῃ γαρίδες, οὔτε τίποτε ἄλλο. Γιὰ νά τὴν εὐχαριστήσῃ, γιὰ νά τῆς κάμῃ μίαν ὄραιαν

ἐκπλήξιν, ἡ πολυαγαπημένη τῆς κορούλα ὀλίγον ἔλειψε νά χάσῃ τὴν ζωὴν τῆς. Πόσον δυστυχὴς θά ἦτο τότε!... Ναι, ἀλλὰ πόσον εὐτυχὴς εἶνε τώρα, που ἔχει τὴν κίρκην τῆς καὶ ξεύρει ἐπὶ τὴν ἀγαπᾶ... μέχρι θανάτου!

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

Η ΛΕΥΚΗ ΜΑΓΕΙΑ ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΖΑΡΙΑ

Η ΜΙΚΡΑ ΜΑΝΤΙΣ

Εἶμαι μαθητὴς τοῦ φίλου μου Ἄννα. Ἐκεῖνος μοῦ ἔμαθε μερικά παιγνίδια «λευκῆς μαγείας», τὰ ὅποια, ἐπειδὴ φεύγων δὲν ἐπρόφρασε νά σᾶς τὰ γράψω, ἀνέλαβα νά τὰ γράψω ἐγὼ. Μεταξὺ αὐτῶν εἶνε καὶ ἡ Μικρὰ Μάντις.

Τὴν θαυμάσια που μαντεύει! Φαίνεται ὅτι τὸ κορίτσι αὐτὸ ἔχει τὴν διπλὴν λεγομένην ὄρασιν, διὰ νά βλέπῃ καὶ ἀπὸ πίσω τῆς.

Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶνε ὅτι δὲν μαντεύει μόνη τῆς. Εἶνε ἀπλῶς τὸ ὄργανον ἐνὸς Μάγου. Ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ δωμάτιον, καὶ τότε τὰ μέλη τῆς συναναστροφῆς ἐκλέγουν τὸ ἀντικείμενον, τὸ ὅποιον ἐπιθυμοῦν νά μαντεύσῃ. Ἐν ὄρολόγιον, παραδείγματος χάριν. Ἐπειτα τὴν φωνάζουν, τῆς δένουν τὰ μάτια καὶ τὴν καθίζουν εἰς μίαν καρέκλαν. Ὁ Μάγος, ἀπὸ πίσω τῆς, κοντὰ εἰς τὸ τραπέζακι, κρατεῖ τὴν ράβδον του καὶ τὸ ὄρολόγιον. Καὶ μετ' ὀλίγον ἡ μικρὰ Μάντις ἀνακραῖζει:

— Μοῦ φαίνεται ὅτι βλέπω καθαρώτατα ἓνα ρολόγι!

Τὸ εἶδε! Δὲν εἶνε περίεργον αὐτό; Καὶ δὲν ἐπιθυμεῖτε νά μάθετε πῶς γίνεται; Ἰδοῦ:

Ὁ Μάγος μὲ τὴν μικρὰν Μάντιδα εἶνε συνεννοημένοι. Ἐχουν δηλαδὴ συμφωνήσῃ καὶ γυμνασθῇ ἀπὸ πρὶν νά συνεννοῦνται συνθηματικῶς. Καὶ ἰδοῦ κατὰ ποῖον τρόπον. Παριστάνουν πρῶτον μὲ ἀριθμοὺς τὰ ἑπτὰ φωνήεντα:

α ε η ι ο υ ω
1 2 3 4 5 6 7

Πρέπει τώρα νά γυμνασθοῦν μὲ αὐτὸν τὸν πίνακα καὶ νά μάθουν νά λέγουν ἀμέσως, χωρὶς καμμίαν ἀργοπορίαν, τὸν ἀριθμὸν ὁ ὅποιος ἀνταποκρίνεται εἰς κάθε φωνήεν, καθὼς καὶ τὸ φωνήεν τὸ ὅποιον ἀνταποκρίνεται εἰς κάθε ἀριθμὸν. Ἀσκήσις ἐνὸς τετάρτου τῆς ὥρας, συμμελέτη ἄς εἴπωμεν, ἀρκεῖ διὰ νάποκλήσουν καὶ οἱ δύο τὴν ἀναγκαίαν εὐκολίαν, ὅσον ἀσθενὴ μνήμην καὶ ἂν ἔχουν. Κατ' αὐτὴν, ὁ Μάγος ἀπαγγέλλει ἀνακατωτὰ τοὺς ἀριθμοὺς 1 ἕως 7 λέγει π. χ. 4, 1, 3, 5, 2, 7, 6, καὶ εἰς κάθε ἀριθμὸν ἡ μάντις ἀποκρίνεται διὰ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος φωνήεντος: ι, α, η, ο, ε, ω, υ. Ἐπειτα

ἀπαγγέλλει αὐτὴ τὰ φωνήεντα: ε, ω, ο, α, ι, η, ω, — καὶ ὁ μάγος τῆς ἀποκρίνεται διὰ τῶν ἀντιστοιχῶν ἀριθμῶν: 2, 7, 5, 1, 4, 3, 6.

Ἡ ἴδια ἀσκήσις ἀρχίζει κατέπειν μὲ ἄλλον τρόπον. Ἀντικαθιστοῦν τὴν ἀπαγγελίαν τῶν ἀριθμῶν μὲ τὸσα κτυπήματα τῆς μαγικῆς ράβδου ἐπὶ τραπεζῆς, ὅσα εἶνε αἱ μονάδες ἐκάστου ἀριθμοῦ: Ἐν κτύπημα σημαίνει α' δύο κτυπήματα σημαίνουν β' τρία κτυπήματα σημαίνουν γ, καὶ οὕτω καθεστῆς. Ἡ μάντις πρέπει νά συνηθίσῃ, μάλιστα ἀκούη κτυπήματα, νά λέγῃ εὐθὺς τὰ φωνήεν τὸ ὅποιον παριστάνουν.

**

Δεύτερον, ὁ μάγος καὶ ἡ μάντις κάμνουν καὶ τὴν ἐξῆς προσυεννόησιν: Ἐκλέγουν μερικάς φράσεις στερεοτύπου, — ἐρωτήσεις, ἀπαντήσεις, σκέψεις, παρατηρήσεις, προτροπὰς κτλ. — ἐξ ἐκείνων αἱ ὅποια ἔρχονται φυσικὰ εἰς τὴν συνομιλίαν μεταξὺ ἐνὸς μάγου καὶ τοῦ ὄργανου του, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πειράματος· αἱ δὲ φράσεις αὐταὶ πρέπει νὰ γίνωνται ἀπὸ ἐν συμφωνῶν ὀρισμένον. Ἰδοῦ μερικά παραδείγματα:

Τ: — Τώρα προσέξτε!

Δ: — Δεσποινίς, ἐμπρός!

Μ: — Μὴν τὰ χάνετε, θά τὸ βρῆτε!

Π: — Προσοχὴ, παρακαλῶ.

Κ: — Καλά! πολὺ καλά!

Λ: — Λοιπὸν, ἀρχίζομεν.

Φ: — Φυλαχθῆτε νά μὴν ὀμιλήσετε ὅσον ὀμιλῶ ἐγὼ.

Θ: — Θὰ τὸ βρῆτε εὐκολα, ἐλπίζω.

Ρ: — Ρωτήστε νά σᾶς ποῦν.

Γ: — Γνωρίζετε νά μᾶς εἰπῆτε τί κρατῶ εἰς τὴν χεῖρα;

Β: — Βλέπετε τίποτε;

Ζ: — Ζητήτε καὶ εὐρήσετε, καθὼς λέγει τὸ Εὐαγγέλιον!

Ν: — Νὰ ἓνα πολὺ ὄρατο παιγνίδι!

Ξ: — Ξανά: θά κτυπήσω ξανά... τρία ἀκόμη κτυπήματα καὶ θά τὸ βρῆτε ἀσφαλῶς!

Σ: — Συγγνώμην! μήπως σᾶς ἐξάλισα;

Χ: — Χρεωστῶ νά σᾶς εἴπω ἀκόμη, ὅτι δὲν θά σᾶς πῶ τίποτε!

Ψ: — Ψάξτε, ψάξτε καλλίτερα! Καθὼς βλέπετε, τίποτε εὐκολώτερον παρὰ νά ἐπινοήσῃ κανεὶς φράσεις ἀρκεῖ νά πῆ ἀπλῶς ρολόγι. Ἡ δημοτικὴ, βλέπετε, εἰς αὐτὰς τὰς περιπτώσεις, εἶνε προτι-

μότερα τῆς καθαρευούσης. Διότι αἱ λέξεις τῆς εἶνε συντομώτεραι. Καὶ ἰδοῦ τί θά κάμῃ διὰ νά πῆ ρολόγι. Ἡ μικρὰ Μάντις ἐκάθισε μὲ δεξιὰν μάντιαν, ὅπως τὴν βλέπετε εἰς τὴν εἰκόνα. Ἀπὸ πίσω τῆς ὁ Μάγος, κοντὰ εἰς τὸ τραπέζακι, κρατεῖ μὲ τὸ ἓνα χεῖρ τὸ ὄρολόγιον, καὶ μὲ τὸ ἄλλο τὴν μαγικὴν του ράβδον. Καὶ ἀρχίζει:

— Ἐμπρός! ἐκαθήσαστε; εἰσθε ἐτοιμῆ; Ἀρχίζω τὴν μαγείαν καὶ ἐπικαλοῦμαι τὰ πνεύματα. (Ἐως ἐδῶ τίποτε. Κανὲν κτύπημα. Καμμία συνθηματικὴ φράσις. Ὅλα ἀρχίζουν ἀπὸ φωνῆεν. Ὁ Μάγος ἐξακολουθεῖ:)

— Ρωτήστέ τὰ νά σᾶς ποῦν... Ρ

— Τὰκ, τὰκ, τὰκ, τὰκ, τὰκ! (πέντε κτυπήματα ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς)

— Λοιπὸν, ἀρχίσασμεν. Ὀλίγον ἀκόμη καὶ θά τὸ ἴδῃτε.

— Τὰκ, τὰκ, τὰκ, τὰκ, τὰκ! (ἄλλα πέντε κτυπήματα ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς).

— Γνωρίζετε λοιπὸν νά μοῦ εἰπῆτε τί εἶνε αὐτὸ που κρατῶ εἰς τὴν χεῖρα;

— Τὰκ, τὰκ, τὰκ, τὰκ! (τέσσαρα κτυπήματα ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς)

— Ρ, Ο, Λ, Ο, Γ, Ι=

Ρολόγι.

Εὐθὺς μὲ τὰ τελευταία τέσσαρα κτυπήματα, ἡ μικρὰ Μάντις ἀνακραῖζει:

— Μοῦ φαίνεται ὅτι βλέπω καθαρὰ ἓνα ρολόγι!

Ὁ, τί θαῦμα!..

Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ Μάντις δὲν πρέπει ν' ἀφαιρῆται διαρκούντος τοῦ πειράματος. Προπαντὸς ὀφείλει νά ἐνθυμηθῆται ὅτι δι' αὐτὴν κάθε φράσις τοῦ Μάγου ἔχει τὴν χρησιμότητά τῆς καὶ τὴν σημασίαν τῆς, — πράγμα τὸ ὅποιον μερικαὶ ἀφρημένοι λησμονοῦν, ὅταν προπάντων ὁ σύντροφός των ἔχῃ τὸ προτέρημα νά ὀμιλῇ εὐχερῶς καὶ νά παρενηθῆται τὰς συνθηματικὰς φράσεις φυσικώτατα. Ἄλλη ἀδεξιότης τῆς μικρᾶς Μάντιδος εἶνε τὸ νά μὴν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πειράματος ἀφώνος ὡς ἰχθύς. Ἀπεναντίας, πρέπει καὶ αὐτὴ, ἡρεμώτατα καὶ φυσικώτατα, νά ὀμιλῇ, νάποκρίνεται, νά βοηθῇ τὸν Μάγον εἰς τὴν ὀμιλίαν του, προσέχουσα ὅλον ἐν νά συγκρατῇ εἰς τὸν νοῦν τῆς τὰ γράμ-

μὰς ἀριθμοὺς ἢ τὰ ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς κτυπήματα. Διὰ τὰ σύμφωνα ἔχουμεν τὰς συνθηματικὰς φράσεις. Ὁ Μάγος ἐπομένως εἰμπορεῖ, ὀμιλῶν καὶ κτυπῶν τὴν ράβδον του κάθε τῶσον, νά ὑπαγορεύῃ γράμμα πρὸς γράμμα τὸ ὄνομα τοῦ ἀντικειμένου, τὸ ὅποιον κρατεῖ ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς τῆς μάντιδος. Αὐτὴ δὲν ἔχει παρὰ νά μετρᾷ τὰ κτυπήματα τοῦ συντρόφου τῆς, καὶ νά προσέχῃ εἰς τὸ ἀρχικὸν γράμμα ἐκάστης συνθηματικῆς φράσεως που παρενεῖρει εἰς τὴν δημογραφίαν του.

Ἄς ὑπεθεσωμεν, παραδείγματος χάριν, ὅτι τὸ ἀντικείμενον, τὸ ὅποιον πρόκειται νά μαντευθῇ, εἶνε ὄρολόγιον. Ὁ Μάγος δὲν εἶνε ἀνάγκη νά τὸ ὑπαγορεύσῃ ὀλοκλήρον. Ἀρκεῖ νά πῆ ἀπλῶς ρολόγι. Ἡ δημοτικὴ, βλέπετε, εἰς αὐτὰς τὰς περιπτώσεις, εἶνε προτι-

μότερα τῆς καθαρευούσης. Διότι αἱ λέξεις τῆς εἶνε συντομώτεραι. Καὶ ἰδοῦ τί θά κάμῃ διὰ νά πῆ ρολόγι.

Ἡ μικρὰ Μάντις ἐκάθισε μὲ δεξιὰν μάντιαν, ὅπως τὴν βλέπετε εἰς τὴν εἰκόνα. Ἀπὸ πίσω τῆς ὁ Μάγος, κοντὰ εἰς τὸ τραπέζακι, κρατεῖ μὲ τὸ ἓνα χεῖρ τὸ ὄρολόγιον, καὶ μὲ τὸ ἄλλο τὴν μαγικὴν του ράβδον. Καὶ ἀρχίζει:

— Ἐμπρός! ἐκαθήσαστε; εἰσθε ἐτοιμῆ; Ἀρχίζω τὴν μαγείαν καὶ ἐπικαλοῦμαι τὰ πνεύματα.

(Ἐως ἐδῶ τίποτε. Κανὲν κτύπημα. Καμμία συνθηματικὴ φράσις. Ὅλα ἀρχίζουν ἀπὸ φωνῆεν. Ὁ Μάγος ἐξακολουθεῖ:)

— Ρωτήστέ τὰ νά σᾶς ποῦν... Ρ

— Τὰκ, τὰκ, τὰκ, τὰκ, τὰκ! (πέντε κτυπήματα ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς)

— Λοιπὸν, ἀρχίσασμεν. Ὀλίγον ἀκόμη καὶ θά τὸ ἴδῃτε.

μότερα τῆς καθαρευούσης. Διότι αἱ λέξεις τῆς εἶνε συντομώτεραι. Καὶ ἰδοῦ τί θά κάμῃ διὰ νά πῆ ρολόγι.

Ἡ μικρὰ Μάντις ἐκάθισε μὲ δεξιὰν μάντιαν, ὅπως τὴν βλέπετε εἰς τὴν εἰκόνα. Ἀπὸ πίσω τῆς ὁ Μάγος, κοντὰ εἰς τὸ τραπέζακι, κρατεῖ μὲ τὸ ἓνα χεῖρ τὸ ὄρολόγιον, καὶ μὲ τὸ ἄλλο τὴν μαγικὴν του ράβδον. Καὶ ἀρχίζει:

— Ἐμπρός! ἐκαθήσαστε; εἰσθε ἐτοιμῆ; Ἀρχίζω τὴν μαγείαν καὶ ἐπικαλοῦμαι τὰ πνεύματα.

(Ἐως ἐδῶ τίποτε. Κανὲν κτύπημα. Καμμία συνθηματικὴ φράσις. Ὅλα ἀρχίζουν ἀπὸ φωνῆεν. Ὁ Μάγος ἐξακολουθεῖ:)

— Ρωτήστέ τὰ νά σᾶς ποῦν... Ρ

— Τὰκ, τὰκ, τὰκ, τὰκ, τὰκ! (πέντε κτυπήματα ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς)

— Λοιπὸν, ἀρχίσασμεν. Ὀλίγον ἀκόμη καὶ θά τὸ ἴδῃτε.

— Τὰκ, τὰκ, τὰκ, τὰκ, τὰκ! (ἄλλα πέντε κτυπήματα ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς).

— Γνωρίζετε λοιπὸν νά μοῦ εἰπῆτε τί εἶνε αὐτὸ που κρατῶ εἰς τὴν χεῖρα;

— Τὰκ, τὰκ, τὰκ, τὰκ! (τέσσαρα κτυπήματα ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς)

— Ρ, Ο, Λ, Ο, Γ, Ι=

Ρολόγι.

Εὐθὺς μὲ τὰ τελευταία τέσσαρα κτυπήματα, ἡ μικρὰ Μάντις ἀνακραῖζει:

— Μοῦ φαίνεται ὅτι βλέπω καθαρὰ ἓνα ρολόγι!

Ὁ, τί θαῦμα!..

Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ Μάντις δὲν πρέπει ν' ἀφαιρῆται διαρκούντος τοῦ πειράματος. Προπαντὸς ὀφείλει νά ἐνθυμηθῆται ὅτι δι' αὐτὴν κάθε φράσις τοῦ Μάγου ἔχει τὴν χρησιμότητά τῆς καὶ τὴν σημασίαν τῆς, — πράγμα τὸ ὅποιον μερικαὶ ἀφρημένοι λησμονοῦν, ὅταν προπάντων ὁ σύντροφός των ἔχῃ τὸ προτέρημα νά ὀμιλῇ εὐχερῶς καὶ νά παρενηθῆται τὰς συνθηματικὰς φράσεις φυσικώτατα. Ἄλλη ἀδεξιότης τῆς μικρᾶς Μάντιδος εἶνε τὸ νά μὴν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πειράματος ἀφώνος ὡς ἰχθύς. Ἀπεναντίας, πρέπει καὶ αὐτὴ, ἡρεμώτατα καὶ φυσικώτατα, νά ὀμιλῇ, νάποκρίνεται, νά βοηθῇ τὸν Μάγον εἰς τὴν ὀμιλίαν του, προσέχουσα ὅλον ἐν νά συγκρατῇ εἰς τὸν νοῦν τῆς τὰ γράμ-

μὰς ἀριθμοὺς ἢ τὰ ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς κτυπήματα. Διὰ τὰ σύμφωνα ἔχουμεν τὰς συνθηματικὰς φράσεις. Ὁ Μάγος ἐπομένως εἰμπορεῖ, ὀμιλῶν καὶ κτυπῶν τὴν ράβδον του κάθε τῶσον, νά ὑπαγορεύῃ γράμμα πρὸς γράμμα τὸ ὄνομα τοῦ ἀντικειμένου, τὸ ὅποιον κρατεῖ ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς τῆς μάντιδος. Αὐτὴ δὲν ἔχει παρὰ νά μετρᾷ τὰ κτυπήματα τοῦ συντρόφου τῆς, καὶ νά προσέχῃ εἰς τὸ ἀρχικὸν γράμμα ἐκάστης συνθηματικῆς φράσεως που παρενεῖρει εἰς τὴν δημογραφίαν του.

Ἄς ὑπεθεσωμεν, παραδείγματος χάριν, ὅτι τὸ ἀντικείμενον, τὸ ὅποιον πρόκειται νά μαντευθῇ, εἶνε ὄρολόγιον. Ὁ Μάγος δὲν εἶνε ἀνάγκη νά τὸ ὑπαγορεύσῃ ὀλοκλήρον. Ἀρκεῖ νά πῆ ἀπλῶς ρολόγι. Ἡ δημοτικὴ, βλέπετε, εἰς αὐτὰς τὰς περιπτώσεις, εἶνε προτι-

μότερα τῆς καθαρευούσης. Διότι αἱ λέξεις τῆς εἶνε συντομώτεραι. Καὶ ἰδοῦ τί θά κάμῃ διὰ νά πῆ ρολόγι.

Ἡ μικρὰ Μάντις ἐκάθισε μὲ δεξιὰν μάντιαν, ὅπως τὴν βλέπετε εἰς τὴν εἰκόνα. Ἀπὸ πίσω τῆς ὁ Μάγος, κοντὰ εἰς τὸ τραπέζακι, κρατεῖ μὲ τὸ ἓνα χεῖρ τὸ ὄρολόγιον, καὶ μὲ τὸ ἄλλο τὴν μαγικὴν του ράβδον. Καὶ ἀρχίζει:

— Ἐμπρός! ἐκαθήσαστε; εἰσθε ἐτοιμῆ; Ἀρχίζω τ

ματα που προκύπτουν εκ της οικίας αυτής, και μάλιστα να τα συλλαβίζη: ρω όμικρον, ρο, λάμβδα όμικρον, λο, ρολο, γάμα ιωτα γι, ρολόγι. . . Είναι δε περιττόν να σάς είπω, ότι πολλοίς δεν χρειάζεται το τελευταίον ιωτα, και ίσως-ίσως ούτε το γάμα, δια να ιδή «καθαρότατα» μία έξυπνη μικρά μάντις ένα ρολόγι!

Άλλ' υπάρχει και άλλος τρόπος καλύτερος.

Εάν κάμετε δέκα φορές αυτήν την μαγείαν, θα βεβαιώητε ότι τας έννεα φορές οι θεαταί θα εκλέξουν εν από τα κοινότερα αυτά αντικείμενα: μανδήλι, κλειδί, σουγιά, γυαλιά, δακτυλίθραν, καρφίτσαν, γάντια, σημειωματάριον, πορτοφόλι.

Εάν λοιπόν ο Μάγος και η Μάντις συνεννοηθούν εκ των προτέρων να περιεστανούν δι' ενός μόνου σημείου (οιασδήποτε πράξεως ή κινήσεως, αλλά σαφώς ώρισμένης) έκαστον των δέκα αντικειμένων, το άποτέλεσμα θα είναι άκρόν εκπληκτικώτερον, διότι, δια τούς άκρόν τους θεατάς, ο Μάγος δεν θα προφέρη ούτε μίαν λέξιν, δεν θα κάμη ούτε έν κίνημα. Και όμως το αντικείμενον, το κρατούμενον όπισθέν της, ή μικρά μάντις θα τό όνομάση άμέσως. Και θα είνε:

Μανδήλι, εάν ο μάγος μετακινήση όλίγον τό τραπέζιόν του.

Κλειδί, εάν ο μάγος βγάλη τό μανδήλι του και σκουπίση την μύτην του.

Ρολόγι, εάν ο μάγος ρίψη κάτω την ράβδον του.

Σουγιάς, εάν ο μάγος μετακινήση τον κώδωνα επί της τραπέζης.

Δακτυλήθρα, εάν βήξη.

Γυαλιά, εάν έγγιση με την ράβδον του τα γυαλιά της συντρόφου του.

Καρφίτσα, εάν έγγιση με την ράβδον του τον άγκυλά της.

Γάντια, εάν κάμη τρία βήματα προς τα όπίσω.

Σημειωματάριον, εάν καθήση.

Πορτοφόλι, εάν σκουπήση όλίγον με τό χέρι του τό τραπέζιόν.

Και ούτω καθεξής.

Όστε, εάν ή όμνηρις εκλέξη κανέν από τα δέκα αυτά αντικείμενα, δεν είναι ανάγκη ούτε κτυπημάτων δια τα φωνήεντα, ούτε συνθηματικών φράσεων δια τα σύμωνα. Τήν μέθοδον αυτήν την φυλάγετε μόνον όσάκις σάς βάζουν να μαγτεύσετε κάτι σπάνιον και δύσκολον, περί του οποίου δεν ήπρονόησατε να όρίσετε σύνημα.

Άλλά και εις τα συνήματα πρέπει να σκηθίητε μεθοδικώς, και ύπομονητικώς. Όρίσατε πρώτον τρία δια τρία διάφορα αντικείμενα. Και άφού γυμνασθήητε εις αυτά καλώς, προσθήσατε άλλα τρία, και ούτω καθεξής, έως να φθάσετε τα δέκα.

Βλέπετε ότι δια κάθε πράγμα, άκρόν και δια να φανήτε προικισμένοι δια διπλής μαγικής δράσεως, κάποια έργασία, κάποια άσκησης είναι άπαραίτητα. Άλλά ή έπιτυχία την έποίησεν ή έχετε ες τας συναστροφάς, θα είναι ικανή να σάς ύποζημιώση με τό παραπάνω δια τούς κόπους σας.

Ο ΑΖΑΡΙΑΣ

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ

ΤΑ ΑΡΡΩΣΤΑ ΖΩΙΑ

Εις προηγούμενον φύλλον της «Διαπλάσεως» (σελ. 314), είδατε τα συμπτώματα της υγείας των ζώων. Καλόν είναι να μάθετε σήμερα και τα συμπτώματα της ασθενείας των. Πώς έννοούμεν ότι έν ζώον είναι άρρωστον;

Και τό μάθημα τούτο έρανιζόμεθα επίσης από τον «Μικρόν Κτηνιατρικόν», τό πολύτιμον βιβλίον του φίλου μας κ. Ραϊνόλδου Δημητριάδου.

Ός γνωστόν, τό ύγιη ζώα είναι κατά τό μάλλον ή ήτιον φαιδρά και εύθυμα, διότι δεν έχουν πολλές φροντίδας καθώς οι άνθρωποι. Τό πολύ αι όρνιθες όταν κλωσσουν, και αι μέλισσαι όταν έτοιμάζουν άποικίας, δύνανται να θεωρηθούν, ότι διατελούν υπό τό κράτος «συλλογής» και φροντίδος, ώσάν να έχουν καταληθθή από μονομανίαν ή ψύχωσιν παροδικήν. «Όλα τα άλλα ζώα είναι «συλλογισμένα» ή «λυπημένα» μόνον εκ διαταράξεως της υγείας των.

α') **Στάσεις άσυνήθεις**.—Ειδικώς οι ίπποι λαμβάνουν στάσεις άσυνήθεις, άπομακρύνονται από την φάτην, τεντώνουν τό «καπίστρι» των, δεν θέλουν να περιπατούν, κρατούν την κεφαλήν χαμηλά και στέκονται επί των τεσσάρων ποδών (άντι να «ξεκουράζον» εκ περιτροπής τον ένα πόδα).

Τα βόδια και αι αγελάδες μένουν πλαγιασμένοι, βαρύνονται να σηκωθούν, και ένίοτε άντι του συνήθους γονατιστού πλαγιασματος, άπλώνουν τούς τέσσαρας πόδας προς τό έν πλευρόν καθώς ο ίππος — «τεζάρονται μονόπαντα»,—τούτο δε συνήθως είναι σύμπτωμα βαρείας νέσου.

Εις πρόβατα ή εις αίγας τό τοιούτον άνωμαλον έξέσπλημα είναι συνήθως σύμπτωμα ότι τό ζώον όλίγον ζωήν έχει.

β') **Άνορεξία**.—Τί σημαίνει όταν έν ζώον δεν θέλη να φάγη;—Αυτό σημαίνει ή μηχανική άνωμαλίαν του στόματος, ή πραγματική άνορεξίαν. Άνωμαλίαι του στόματος είναι: πληγαί εις την γλώσσαν, άγανα από κριθαρσάνον κερφωμένα έντός του στόματος, τα όποια προξενούν έρεθισμόν, και τέλος δόντια στραβά, τα όποια πληγώνουν τό στόμα, ή και όδοντοπυός. Έγνοείται οίκοθεν, ότι τοιαύτη άνορεξία θεραπεύεται,

όταν λιμάρωμεν τον στραβόν όδόντα,—άπομακρύνωμεν τα άγανα της κριθής—καυτηριάσωμεν έλαφρώς τας πληγάς της γλώσσης (με ξύδι και σκόρδον έν έλλείψει σοβαροτέρου φαρμάκου) κτλ. «Όταν όμως ή άνορεξία είναι πραγματική, ύπάρχει πιθανότης, ότι άρχίζει να αναπτύσσεται όξεία ασθένεια. Όταν συγχρόνως ύπάρχη και δίψα μεγάλη, τούτο είναι σύμπτωμα πυρετώδους καταστάσεως. Πρέπει όμως να έχωμεν ύποψιν, ότι μερικά βαρείαι ασθένεια δεν συνοδεύονται εις την άρχην από άνορεξίαν,—συνεπώς ή καλή όρεξις μόνη της δεν είναι άσφελές σημεϊον ότι τό ζώον είναι ύγιές. Εις τα μηρυκαστικά ζώα ή άνορεξία συνοδεύεται συνήθως από την πύσιν της μηρυκασσεως, δηλ. τα ζώα δεν αναχαράζον πλέον την τροφήν των τούτο ήμπορεί να είναι πάθησις άυτοτελής, ήμπορεί όμως να είναι και σύμπτωμα οίσεσδήποτε ασθενείας ή άδιαιθεσίας.

γ') **Κυκλοφορία αίματος**.—Όταν τό αίμα κυκλοφορή περισσότερον του κανονικού, έχομεν αύξησιν του σφυγμού και αύξησιν της θερμότητος του σώματος: τότε τα όπα, τα κέρατα, τα πόδια και τα λοιπά έξωτερικά μέρη «καίουν», αι έσωτερικαί ύγραί επιδερμίδες του όφθαλμού, της μύτης, του στόματος, του έντέρου κτλ. (αι λεγόμεναι βλεννογόνοι επιδερμίδες) άντι να είναι άπλως ροδόχροαι, λαμβάνουν χρώμα βαθύ κόκκινον, ένίοτε με άπύχρωσιν μελιτζάνας. «Όλα αυτά είναι συμπτώματα πυρετώδους καταστάσεως και όλον τό σώμα «καίει και ανάθει», καθών λέγουσιν κοινώς.

Όταν τό αίμα τούναντίον κυκλοφορή όλιγώτερον άφ' όσον πρέπει, τότε άντι υπερθερμίας έχομεν ύποθερμίαν, δηλ. οι πόδες, τα όπα, τα κέρατα κτλ. είναι τρόπον τινά παγωμένα, είναι μουζι, ως λέγει ή λαός, και με ύποθερμίαν ο σφυγμός είναι ταχύτατος μάλιστα, άλλα πάντοτε αδύνατος, άσθενικός, ένίοτε τόσον αδύνατος, ώστε δεν ήμπορούμεν να τον εύρωμεν καθόλου. Με ύποθερμίαν αι έσωτερικαί επιδερμίδες (βλεννογόνοι) είναι ώχραί.

ΕΡΑΝΙΣΤΗΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ Μ. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ [Ίδε φύλλοδιον 13ον, σελ. 110]

Είκοσιπέντε μόνον έλαβον μέρος εις τον Μικρόν τούτον Διαγωνισμόν, εκτός δε δύο ή τριών, οι λοιποί δεν ήξερσαν πολύ να ζωγραφίσουν. Άλλά και αυτοί οι δύο-τρεις έστειλαν έργα μη δυνάμενα, δι' ένα ή άλλον λόγον, να δημοσιευθούν. Έπομένως τ' άποτελέσματα δεν είναι διόλου Ικανοποιητικά. Είμπορδμεν να είπωμεν ότι ο Διαγωνισμός της Ζωγραφικής απέτυχε.

Είνε ίσως ή πρώτη φορά που συμβαίνει αυτό. Και τό άποδίδω εις άλλην σύμπτωσιν, ή όποια δεν πρέπει να μάς άποθαρρύνη. Έ-

Εφαν 3 Γ. Οικονομίδης, ο όποιος έστειλε τό σχετικώς καλλίτερον σχέδιον,—έν έσωτερικόν γραφειόν με χαρακίτηρα, κάτι τι μεσαιωνικόν, ώ: να ήτο τό σπουδαιότεριον του Φάουστ, έν παλαιόν βιβλίον άνοικτόν επί της τραπέζης, έν παλαιόν μελανοδοχείον με πένναν εκ περσού, τό δλον μελαγχολικώς φωτισόμενον από έν κηρίον μισοκαμμένον επί μεγάλου κηροπήγιου,—είχε την άτυχή εμπνευσιν να κάμη τό σχέδιόν του τόσην πελώριαν (47x45!) ώστε να μην είναι δυνατόν να σμικρυνθή όσον χρειάζεται δια να δημοσιευθή εις την «Διαπλάσιν». Άν ήτο μικρότερον, θα ήμπορούσαμεν να τό δημοσιεύσωμεν, και ή άποτυχία θα έφαινετο μικρότερα. Έπίσης εάν έλάμβαναν μέρος εις τον Διαγωνισμόν και δύο ή τρεις άκόμη εκ των καλών ζωγράφων του κύκλου μας, των διακρίθέντων άλλωτε, οι έποια, ένεκα άσυχολών, ήμπαδοθήσαν να στείλουν έντός της ταχθείσης προθεσμίας. Σύμπτωσις λοιπόν και τίποτε άλλο.

Μετά τον Οικονομίδην, τό καλλίτερον σχέδιον, υπό έποφιν προσηκτικής, έστειλε τό Δάνου Ύποδοχού «Έλληνας». Τό γραφειόν της Μανεδόνισσας είναι μεγαλοπρεπέστερον έχει όμως μερικά ελαττώματα προσηκτικής, τα όποια πλεονάζουν εις όλα σχεδόν τα έπιλοιπα σχέδια. Άλλοι πάλιν, όπως ή Δεσποπαθουμένη Έλλάς, ο Άθανάσιος Διάκος κλ. παρεξήγησαν τό θέμα και ήρκεσθήσαν να ζωγραφίσουν άπλως έν γραφειόν, δηλαδή έν έπιπλον κατά τό μάλλον ή ήτιον της φαντασίας των. Ήτο όμως προφανές ότι έζητειτο διόκληρον τό δωμάτιον, τό όποιον εκ του κυριώτερου του έπιπλου όνομάζεται γραφειόν» άπόδειξις δε, ότι τούτο έκαμαν οι πλείστοι. Εις τα κατωτέρω Άποτελέσματα αναφέρονται μόνον δεκατρείς, οι σχετικώς καλλίτεροι.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

- ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Γ. Οικονομίδης [10Ε].
- ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Δάνου Ύποδοχού «Έλληνας» [6Ε].—Μανεδόνισσα [5Ε].
- ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ανδριάς Παλαιολόγος [4Ε].—Έλενθερος «Έλληνας» [4Ε].—Έξόριστος Βασιλιάς [4Ε].
- ΕΠΑΙΝΟΣ: Νικόλαος Κ. Σπέντζης [3Ε].—Ένθουσιώδης Κύριος [2Ε].—Μισισ-Πατρις [2Ε].—Τρισένδοξη Έλλάδα [2Ε].
- ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Άθανάσιος Διάκος [2Ε].—Δεσποπαθουμένη Έλλάς του 21 [Ε].—Ταπεινός Κύριος [Ε].

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ο Κυριοκεφαλάκης επιγράφει επιστολήν: «Προς τον κύριον Άνδρέαν Άνδρεόπουλον, Poste-restante—Αίαν επισίγονσα—Ένταύθα».

Έστάλη υπό του Έξοριστου Βασιλέα *

Ο Γιάγκος άρπάζει τό τουφέκι του και πηγαίνει να σκοτώη μίαν γάταν που τούς έφαγε δύο πουλιά.

Μετ' όλιγον ακούονται δύο πυροβολισμοί, και ο Γιάγκος επιστρέφει με ύφος νικητού.

—Ε, την έσκότωσες; τον έρωτώ.

—Βέβαια την έσκότωσα, άπαντή, άφού την έπυροδόλησα μάλιστα δύο φορές. . . και μά.

—Τι μά;

—Μά τί να σάς κάμω, που ή γάτα είναι έπτάφυγη! . .

Έστάλη υπό της Παλλάδος

ΑΠΟ 1ης Δεκεμβρίου 1909, ή διαπλάσις των Παιδών εισέρχεται εις τό 32ον αυτής έτος.—Οι συνδρομηταί μας, των όποιων ή συνδρομή έληξεν ήδη, ή λήγει μετ' όλίγον, παρακαλούνται

Ν'ΑΝΑΝΕΩΣΟΥΝ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ

των έγκαίρως, και ει δυνατόν από τούδε, προς άποφυγήν της μεγάλης συσσωρεύσεως έγγραφών κατά τό τέλος του έτους.

Οι έγγραφόμενοι ή άναεοδύντες την συνδρομήν των, έτησίαν ή εξαμηνιον, από σήμερα μέχρι της 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ θα λάβουν μέρος εις την

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ

καθ' ήν ο κληρωθισόμενος, εις έμόνους, θα λάβη

ΜΙΑΝ ΑΧΕΙΡΟΦΩΡΟΝ ΜΕΤΟΧΗΝ της Έθνικής Τραπεζής της Ελλάδος, αξίας δραχμών 100, μ' έλλειδα κέρδους 50.000.

Εις τό διάστημα του έτους θα γίνον «ΑΔΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ Κληρώσεις Δόρων ποιικίλων αξίας 1600 εν' όλω δραχμών, κατά τούς όρους τούς δημοσιευθέντας εις τό 45ον φύλλον, σελ. 372.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ 'ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ.

„ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ“

Μία έπιτροπή από φιλομούσους φοιητάς ανέλαθε την έκδοσιν των Μύθων του κ. Γιάννη Περγιλιτή, (Γ. Γ. Γιαννούκου) του γνωστού και προσφιλοϋς συνεργάτου της Διαπλάσεως. Εκ των Μύθων αυτών, άλλοι είναι του Αίσχύλου, άλλοι ξένων μυθγράφων και άλλοι άπό του ποιητού. Πλείστοι έδημοσιεύθησαν εν τώρα εις την Διαπλάσιν, έπομένως δεν είναι ανάγκη να σάς τούς συστήσω. Σας πληροφορώ μόνον ότι οι «Παιδαγωγικοί Μύθοι» ή άποτελέσαν όφρατον βιβλίον, τιμώμενον δρ. 2, δια δε τούς μαθητάς, τούς φοιητάς και τούς διδασκάλους, μόνον δρ. 1.—Αί παραγγελίαι διευθύνονται: είτε προς τον κ. Κ. Α. Σωτηρίου, τελε όφρατον της φιλολογίας, έδδ: Σπυρίδωνος Τρικοπή 3 Αθήνας, είτε προς τον κ. Γιάννη Περγιλιτήν, Σπέτσας.

Οι «Παιδαγωγικοί Μύθοι» είναι βιβλίον, τό όποιον πρέπει να στολίξη κάθε παιδικήν βιβλιοθήκην «Βρισμένως!

ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

Μολοντί δεν ύπάρχει κανείς φόβος να την λησμονήσετε, σάς ένθυμίζω και πάλιν την «Σελίδα Συνεργασίας Συνδρομητών», δια την όποιαν περιμένω έργα σας.

Η δε άλλη σπουδαία καινοτομία, που σας άνέφερα προχθές, είναι ή έξής: Απο 1ης Δεκεμβρίου, μία σελίς της «Διαπλάσεως» τακτικά, θα είναι αφιερωμένη εις «Νέα και Περιέργα από όλον τον κόσμον». Όλοι οι συνεργάται μου και οι άνταποκριταί μου έπεφορτίθησαν να τα συλλέγουν από παντού και να μου τα στέλλουν δια να έκλέγω καθ' έδδομάδα τα όφαιότερα και περιεργότερα. Θα είναι δε πάντοτε εικονογραφημένα. Κάθε γεγονός, κάθε περιέργον, με την εικονίτσα του δίπλα, δια να τό βλέπτε κηλόα. Η ατή σελίς θα περιέχη εις τό τέλος και από

έν όφρατον και πρωτοτυπότατον παίγιον. Τελος πάντων, θα είναι μία σελίς μοναδική δι' έλληνικόν περιόδιον, και θα σάς παρέχη την μεγαλητέραν τέρψιν, ένψ συγχρόνως πολλά πράγματα θα σάς μανθάνη. Να ιδήτε, που πρώτα-πρώτα, και πριν από την ιδικήν σας Σελίδα, και πριν από την Άλληλογραφίαν, ατήν θα διαβάσετε. Θάποτελέση μίαν από τας μεγαλητέρας έλξεις του περιόδικου μας. Απο 1ης Δεκεμβρίου!

ΕΓΓΡΑΦΗ ΑΠΟΡΩΝ

Ο Σύλλογος «Όρζία Χίτος» ένεγράφε τούς ύπ' αριθ. 81, 82, 83 και 84 συστηθέντας άπόρους δι' έν έτος. Εδς εις τον λαμπρόν Σύλλογον.

Μετα χαράς αναγγέλλω τούς εύτυχούς άρραβώνας της φιλάτης μας Μαρ. Γ. Παύλα, γνωστότατης εις τον κύκλον μας υπό τό ψευδώνυμον Μυρόσσα Φύσις, μετά του κ. Νίκου Μ. Θεοφανοπούλου. Καλά στέφανα.

Όλων των συνδρομητών τα φύλλα, Κωνία, την ίδιαν ώραν παραδίδονται εις τό ταχυδρομείον άργεί λοιπόν ο διανομέας της συνουκίας σας. Τό αίνιγμά σου δεν έδημοσιεύθη, διότι έστάλη παρά τον Κανονισμόν, τον όποιον πρέπει να συμβουλευθής. Εδχαριστώ πολύ δια τας ενεργείας.

Η Σελίς Σελίς, και οι Διαγωνισμοί Διαγωνισμοί, Παλλάς. Η καινοτομία μας δεν θα έπηρεάση διόλου τούς Διαγωνισμούς. Άλλως τε είδες ότι τα έγκρινόμενα θα δημοσιεύονται άνευ οίσεσδήποτε άμοιβής. Όποτε σε περιμένω.

Όνειρον της Κύπρου, ή άπάντησις του 43ου φύλλου ήτο δια τον Ένθουσιώδη Κύριον και κατά τυπογραφικόν λάθος άπετέινετο προς σε. Σου εύχομαι όμως να βραβευθή και σό γρηγορα και να ιδής μίαν τοιαύτην άπάντησιν. . . αθηνηνή.

Όχι και κόκκινο μελάνι, Όνειρώδης Βασιλίσσα! Σου φθάνουν οι κόκκινοι μεπερτέδες, τό κόκκινο χαλί και τα λοιπά κόκκινα του δωματίου σου. Τό κόκκινο μελάνι δε σ' έβλαπτε στα μάτια. Καλώς ήλθες λοιπόν. Τώρα που είμεθα πιό κοντά, γράψε μου και συχνότερα.

Και άλλους εύτυχούς άραβώνας μου αναγγέλλει ή Έλληνίς από τας Πάτρας: Η άγαπητή μου πρόην Χαραυγή (Πηνελόπη Δ. Μάρκου) ήραβωνίσθη μετά του κ. Άνδρέου Νικολάου. Θεμμάτα συγχαρητήρια Έλληνίς, και ετά δικά σου.

Πολύ μου ήρσεν ή έπιστολή σου, Παπαρούνα, με τας ενδιαφερούσας πληροφορίας και τας όφαιας περιγραφάς. Ναί, είδες τί διασκεδαστικόν μυθιστόρημα που είναι οι Α' Έξάδελφοι Κορπανώφ; Άλλά και έξόχως παιδαγωγικόν.

Σου έστειλα τό βραβεϊόν σου συμφώνως προς την όφαιαν έπιστολήν σου, Αιγυλιώλη. Τώρα που δεν πηγαίνεις πλέον εις τό σχολείον, θα καταγίνεσαι βέβαια περισσότερον μαζί μου. Είπέ της αδελφής σου ότι χαίρω που έγινε καλά, την ασπάζου και την περιμένω.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα Ψευδώνυμα: Ήλεκτρικός Σινιθή, α. (Σ. Ν.) Ηλιόλογοτος Αδγή, α. (Α. Τ.) Δυστυχής, α. (Π. Ε.) Ζήτω τό Κοδόνη, α. (Ν. Κ.) Σαφά ή Μινυληναία. κ. (Θ. Κ.) Έλληνίς Μόσσα, κ. (Ε.Κ.) Αχιλλειοπολιτάς, κ. (Μ. Κ.) Γλυκώφεργη Αδγή, κ. (Ε. Ν.) Αιθέριος Σπέντζις, κ. (Κ. Ν.) Γλυκολίλητο Πουλί, α. (Ε. Ν.) Κλάδος Μυροίνης, α. (Κ.Ν.) Χροή Παρηγοιά, κ. (Π. Α.) Μάγισσα Δίμνη, α. (Ι. Α.) Φλογέρα του Βοσκού, α. (Π. Α.) Αφρισμένο Κύμα, α. (Ι. Α.) Χροή Νειότη, α. (Γ. Α.) Νάρμισσος, α.

Πίσις, κ. Ἀγάθη, κ. Ἐλεος, α. Τριαντάφυλλο τ' Ἀσπίρη, α. (Π.Φ.) Ἀνθοσεφίης Μούσα, κ. (Π.Γ.) Ἀνοίξινος τοῦ Παραδείσου, κ. (Δ.Π.) Ἀθάνατο Νερό, α. (Τ.Γ.) Γιορτῆς Ἀγγί, κ. (Τ.Π.) Ζωῆς Λαλιά, κ. (Τ.Π.) Ζωῆς Χαμόγελο, κ. (Ε.Γ.) Ὀπτασία Παραδείσου, κ. Φαληρική Ἀκτὴ, κ. Ραγδαία Βροχή, α. (Γ.Ξ.) Ἐνδοξος Ἑλλάς, α. (!;=!) Ταγαγαία Κόρη, κ. (Μ.Ξ.) Ναυτοπαῖς τῆς Νίκης, α. (Α.Α.) Παγωμένη Θάλασσα, κ. (Ε.Ε.) Ὀβελίκοιο τῆς Κλεοπάτρας, α. (Α.Ο.) Σανθὴ Ἀγοράμψη, κ. (Δ.Π.) Μαγεμένη Ἀκρογιαλιά, κ. (Θ. Δ.) Λαδομένος Ποτικὸς, α. (Π.Π.) Καθαρά Καρδιά, κ. (Σ.Π.)

Ἀνανεώσεις Ψευδωνύμων: Δούμισσα τῶν Σαλιῶνων, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νῆαλλάξουν: ὁ Ριγολέτιος (3) μετ' Ἄουχο Ἀεράκι, Ἐλαφὸν τῆς Αἰγύπτου, Κυνόφθαλμον Κόρη, Μαρομένη Ἑλλάδα — ὁ Βικτωρ Ὀδύγω (0) μετ' Ἀφρόδιον, Ἀγγὴν Φιλίαν, Σιωπηλὴν Νύκτα — τὸ Ἀλγόνικοιο (0) μετ' Παλλάδα, Μαρομένηον Βασιλῆα, Ἀλκίονα, Τυρόλ Καπέλο, Μιόσαν, Ἀγγίλη, Ἀπόλλωνα — ἡ Ἡμιόλοισος Ἀγγί (0) μετ' Ὁραϊαν Συμμεταποῦλαν, Μενεξεδέμο Μικροκίονο, Κόκκινην Γραβάτιαν, Κίρκην, Νάρκη, Δάφνην τοῦ Πηνειοῦ, Ἀσφίαν Ἀηδόνα — ἡ Δέα (0) μετ' Χρυσὸ Παύδι, Ἀγυπτιαν Βασιλοπαῖδα, Παλλάδα, Ἐδὴν τῆς Μάννας, Βασιλεῖον Βουλγαροκίονο, Δουκὴν Δάραν, Ἰδανικόνητα — ἡ Γλυκίαι Ἑλλίς (0) μετ' Ἀγυπτιαν Βασιλοπαῖδα, Βασιλοκίον τῶν Ἑλλήνων, Βασιλοκίον τῆς Καλλονῆς, Ἀπολοθεῖον Ἑλλάδα, Διαφυσθεῖον Ἑλλάδα, Ζακυνθίνον Πανόν, Ἐίμαι Ζακυνθία, Μαρομένηον Βασιλῆα, Παλλάδα, Σηνηνεμένο Πουλί, Ἀρχισπισκοποῦν Γερμανόν.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Μεσοσημιανῶν Ἀστέρα (ἑλαῖα) Ὑποφώσανοσαν Ἑλλάδα (τὸ λάθος διορθώθη) Ρέμβην (εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὸ ξεσπάθωμα σου εὐχομαι ἐγκαρδίως περστικὰ) Τίτην Δ. Μ. (θὰ σοὺ ἐγκρίθῃ τὸ προτεινόμενον εἰς τὸ Ἴον φύλλον τοῦ νέου τόμου χαιρῶ πάρα πολὺ διὰ τὴν γνωριμίαν) Βάραν τοῦ Κανόρη (εἶδε, πολὺ εὐμορρη ἢ εἰκὼν ποῦ ἐξωγράφισες εἰς τὸ δελτάριον κρῖμα ποῦ δὲν ἔλαβες μέρος εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῆς Ζωγραφικῆς!) Ζιλιὰ Χανούμ (ἡ παραγγελία σου, βλέπεις, ἐξετέλεσθη) Βυζαντινὸ Ἀηδόνι (δεκταί) Καλλιερικὴν Ψυχὴν (ἔχει καλῶς γαιρετισμοὺς ἐπὶ τὴν ἐξαδέλφη σου) Ἀφροδοσαν Θάλασσαν (ἔστειλα) Ἐγγίνης Ἰδωδης (ὅταν τυπωθῇ θὰ σοὺ στείλω) Μάριον Ἀδελφίον, κτλ. κτλ. **Εἰς ὅσας** ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 29 Ὀκτωβρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἔξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 17 Νομβρίου ἐν τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 28 Νομβρίου ἐν τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 14 Δεκεμβρίου.

481. Δελιόγραφος.

Δυὸ μόρια, ἓνα σύμφωνο Κ' ἓνα φωνῆν μαζί, Μία χώρα σοῦ σχηματίσαν Στὴν πέρ' Ἀμερικῆ.

482. Τονόγραφος.

Μίαν πρωτεύουσαν γνωστὴν Ἐάν παροξυτονίσης, Ἐν προτέρημα τοῦ νοῦ Ἐξοχον θαναγνωρίσης. Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Στρατηλάτου τῆς Ἀσίας

483. Στοιχειόγραφος.

Βγάλε ΕΑ, βάλε Ο Καὶ ἀνέβασε τὸν τόνο, Γὰ νὰ ἰδῆς εἰς τὸ λεπτό Καὶ χωρὶς κανένα τόνο, Ὁ Ἀπόστολος νὰ λείψῃ Καὶ μιὰ νῆσος νὰ προκύψῃ. Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Κομμάρι τῆς Μάννας

484. Ἀναγραμματισμός.

Ὅπως εἶμαι ἀν' ἀρίστης, Χρεωστὴς νὰ μὲ τερήρησ' Ἀν' μετ' ἀναγραμματίσης, Δορὰν ζῆου θάποκτῆσης Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Δόξης τῆς Ἑλλάδος

485. Πόλις.

- + * * * * * = Πλούσιος Βασιλεὺς.
- * + * * * * = Ἀρχαία χώρα Ἑβρ.
- ** + * * * * = Ἀρχ. πόλις Βοιωτ.
- * * * + * * * = Ἀρχαία βασιλοπαῖς.
- * * * * * = Μυθολογ. Τέρας.
- + * * * * * = Ρωμαῖος ἱστορικός.
- + * * * * * = Ἀρχαῖος Γεωγράφος

Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν Κράτος τῆς Ἀμερικῆς.

486. Κυβόλεξον.

- * * * * * = Κάϊε καὶ φῆνε.
- * * * * * = Ποτὸν ἀπαράιτητον.
- * * * * * = Μεγάλῃ πόλις.
- * * * * * = Ἀρχαῖος θεός.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φικτοῦ Ναυαγίου

487. Ἐπιγραφή.

ΝΙΣ
ΥΟΝΑΘ
ΣΟΔΙΡΤΑ
ΠΡΕΠΙΣΙΟΤ
ΗΜΙΤΙΑΚΑΕΟΔ

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐξοριστοῦ Βασιλῆα

488. Τριπλῆ Ἀκροστιχίς.

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν κατὰ σειράν νῆσον τοῦ Αἰγαίου, τὰ δευτέρω περιφρονῶν γυναικα τῆς ἀρχαιότητος καὶ τὰ τρίτω μουσικὸν ὄργανον: 1, Θεά 2, Ἱστορικὴ πόλις, καταστραφεῖσα ὑπὸ τοῦ Φιλίππου 3, Πόλις περιφρονῶν διὰ τὸ Μαντεῖόν τῆς 4, Ζῶον 5, Ἀρχαία πόλις. Ἐστάλη ὑπὸ Γεωργίου Νικολαίδου

489. Ἐλλιποσύμφωνον

ασιση-ασισηω-α-α-ασιση Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀθανασίου Διάνου

490. Γρίφος.

το το το το τον τον
το το το το τον τον
π το το το το τον τον
το το το το τον τον
το το το το τον τον
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Εὐγενεὸς Ἰδαώδους

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τῶν φύλλων 38 καὶ 39.

380. Ἀμένοσις (ἀ, μέν, ὄφις.) — 381. Ἀθηνᾶ (α, θῆ, νά.) — 382. Ψαλμός - παλμός — 183. Κράσις, Κρίσις.

384. Θ ΚΡΑΝΑΟΣ
Α Η Ρ Π Ι Σ Ω
Β Α Β Α Ι Α Ι Σ Ω Π Ο Σ
Τ Ρ Ι Α Ι Ν Α Ν Ω Α Σ
Χ Α Μ Α Ι Δ Ε Ω Ν Ο Σ Π Α Σ Ι Α

385. ΚΡΑΝΑΟΣ
Ρ Ι Σ Ω
Α Ι Σ Ω Π Ο Σ
Ν Ω Α Σ
Ο Σ Π Α Σ Ι Α
Ο Σ Ι Ν

386. ΖΕΥΣ (Ζήνων, Σ Ω Σ Σ Α Ν Η
Ἐωρ, Ὑδρα, Σαλαμίς.)

— 387. Χεῖρ χεῖρα νίπτει, δάκτυλος δὲ δακτύλους. — 388. Ἡ ἀπερηφάνεια πολλὰς ἐ-

νέχει κακίας (Ἰ ὑπὲρ Ἰ φα - νῖ - α πολλὰ - ῖς ἐν ε γῖ - κα - κί ᾄς.)

389. Ὀμηρος (ὁ, μῆρος.) — 390 Μίδας (μῆ, δάς.) — 391. Ὀδύσσειος. — 392. Τὸ σπούδι.

393. Β Σ Π
Α Ε Α
Κ Μ Λ
Τ Ι Ι
Ι Φ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ
Ρ Α Ι
Ο Μ Α
Ι Ι Ν
Α Σ Η

394. Ἡ γυναῖκα τοῦ μπάραμπα Πάνου εἶνε 50 ἐτῶν, ὁ ἀνδρας τῆς 60 καὶ ὁ υἱὸς τῶν 30. — 395 — 399. Τῆ προσθήκῃ τῶν ΔΠ: πλήρ, λίπος, πολὺ, πλοῖον, πλοῦς. — 400 ΚΡΟΤΑΛΙΑΣ (ΚΡΟνος, ΚαΤΑνη, ΚατιΛΙνας, καρχαρίΑΣ.) — 401. Ἀρχεσθαί μαθῶν, ἀρχεῖν ἐπιστήσει. — 402 Ἐν οἶδα οὐ οὐδὲν οἶδα (ἐν ἰ διαοτ-ιούδ-ἐν ἰ δια.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ λέξις μὲ ἀπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στοιχῶν ἔσται 10, δὲ δὲ τοὺς συνδουητάς μας λέπτα 6 ὑδόν' μὲ παχέα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μετὰ τὰ α ἰ α τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιτος ὅσος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ἐλιγνότεραι τῶν 15 πληροῦνται ὡς νὰ ἴσων 15. Ὁ χωριστὸς στοιχὸς ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαῖα ἢ παχέα ἢ ἀπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στοιχῶν, ὑπολογίζεσθαι ὡς 8 λέξεις ἀπλᾶ. — Αἱ μὴ συνοδουόμενα ὑπὸ τοῦ ἀντικείμενου ἄγγελιαὶ δὲν δημοσιεύονται.

Ἐμπρός, Ἑλληνοπαῖδες! τὴν Ἑλλάδα τοῦ μέλλοντος, τὸ ἐξόχως ὠραῖον ψευδώνυμον ἔλοι ἄς ψηφίσωμεν! **Γλυκίαι Ἑλλίς (Θ, 350)**

ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ ΔΟΞΑ

Ὑποψηφία Δημοψηφίσματος 1909

ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Ὑποψηφία Δημοψηφίσματος 1907

ΕΛΠΙΣ ΤΩΝ ΔΥΣΤΥΧΩΝ

Ὑποψηφία Δημοψηφίσματος 1909

Εἰς τὴν ἀνένεικεν ὁ μαχόμενος στρατιωτὴς εἰς τὴν κρίσιμωτάτην ὥραν τῶν συγκρούσεων; Τὴν ὑπόδουλος Ἑλλήνων βλέπων ἀισθάνεται οἷος; Ποῖον ἄλλο ἢ τὴν **ΓΑΛΛΗΝ ΜΑΣ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΑ**, τὸ ἱερὸν ἔμβλημα τῆς Πατρίδος μας; Εἶνε ὠραία, ἐξόχως ὠραία ἡ Σημαία μας, ὅσον ὠραία εἶνε ἡ μήτηρ μας Ἑλλάς.

Τὸ γαλανὸ τῆς χρωμα ἁμοιάζει τὸ γλυκυτόν χρωμα τοῦ ἑλληνικοῦ οὐρανοῦ, ἁμοιάζει μὲ τὰ ἀφρισμένα κύματα. Καὶ ὁ σταυρός τῆς συμβολίζει τὰ μαρτύρια τῆς καὶ τοῦ ἐθνικοῦ μέλλοντος τὴν παρηγορῶν ἐλπίδα.

Ἡ **ΓΑΛΛΗ ΜΑΣ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΑ**, αἱ τρεῖς αὐταὶ λέξεις ἐγκλείουσι τὴν ἀληθῆ εἰκόνα τῆς ὑπερηφάνου σημαίας-μας, τὸ σύμβολον ταῦτο τῆς κυριαρχίας, τῆς δόξης, τῆς ἰσχύος, τῆς Πατρίδος ἢ εἰκῶν.

Ὅταν δὲ βέβαιος εἴη ἡ **ΓΑΛΛΗ ΜΑΣ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΑ** θὰ ψηφισθῇ ἀπὸ ὅλα τὰ Ἑλληνοπούλα, δὲν μένει ἢ ν' ἀνακράξω κ' ἐγώ:

ΖΗΤΩ Η ΓΑΛΛΗ ΜΑΣ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΑ ΖΗΤΩΣΑΝ Τ' ΑΛΗΘΗ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ! ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ ΧΙΟΥ (Θ, 352)

Σμυρναῖοι, τὴν ψῆφον σας στὴν **Ἀμάραντον Δόξαν Ἑλλάδα τῶν Δυστυχῶν**. Ζιλιὰ Χανούμ (Θ, 353)

ΔΕΙΝΟΠΑΘΟΥΜΕΝΗ ΕΛΛΑΣ

Κρήτη, Ἡπειρος, Θεσσαλία, Μακεδονία, Μικρὰ Ἀσία. (Θ, 354)

Ἀνταλλάσσω εἰκονογραφημένα ταχυδρομικὰ δελτάρια πανταχόθεν Θ. Κ. Λυμιαροδόπουλος, Βόλος, Ρ. Ρ. (Θ, 355)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

υνιστόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρὰσχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑ
Ἐσωτερικοῦ: Ἐξωτερικοῦ:
Ἐτησίαι... ἄρ. 8,— Ἐτησίαι φρ. χρ. 10,—
Ἐξάμηνος... > 4,50 Ἐξάμηνος > > 5,50
Τρίμηνος... > 2,50 Τρίμηνος > > 3,—
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦναι τὴν Ἰαν. ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΙΔΡΥΘΗ Τῷ 1879
ΔΙΕΤΘΙΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐσωτερικοῦ λπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0.20
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λπ. 25 (φρ. 0.25).
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὀδὸς Ἐδριπίδου ἄρ. 88, παρὰ τὸ Βαρθολομαῖον

Περίοδος Β'. — Τόμος 16ος Ἐν Ἀθήναις, 7 Νοεμβρίου 1909 Ἔτος 31ον. — Ἀριθ. 49

ΟΙ ΕΞΑΔΕΛΦΟΙ ΚΟΡΠΑΝΩΦ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ Ε. FERNEL]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Συνέχεια)

Καὶ εἶχε διακοπὰς!.. Καὶ ἔπρεπε νὰ διέρχεται ἡμέρας εὐχαριστοῦς, ἀπηλλαγμένας πάσης φροντίδος, παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ, ὑπὸ τὴν δροσερὰν σκιάν τῶν δένδρων, τὰ ἐποῖα ἔβρεχαν τοὺς κλώνους τῶν εἰς τὸ νερόν, διασκεδάζων μὲ τὸ ἀγαπήμενον του φάρμακον! (*)

Ὡ, τί μικρὰ ποῦ εἶνε, καμμίαν φορὰν, ἡ ζωή!..

Οἱ Κορπανῶφ εἶχον ἀναχωρήσει τὴν προτεραίαν. Τὰ παιδιὰ εἶχαν πάρη καθὲν τὸ παιχιδάκι τῆς ἀρεσκείας του εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἐξαδέλφου εἶχαν ὑποσχεθῆ ἁμοιβαίως νὰ ξαναϊδωθοῦν εἶχε συμφωνηθῆ, ὅτι ὁ Αὐγουστος θὰ ἐπήγαγε νὰ καθῆσθαι ἐν ἔτος εἰς τὴν Βερτοσοῖτιαν, ἀφοῦ θὰ ἐπαίρνε τὸ δίπλωμά του καὶ θὰ ἐξεπλήρνε τὴν στρατιωτικὴν του θητεῖαν ἐν τῷ μεταξῷ θὰ διετήρουν ἀλληλογραφίαν.

Ὁ Αὐγουστος δὲν ἐκινεῖτο πολὺ, φοβούμενος μὴ σχίσῃ τὰ φορέματά του καὶ μὴ φθίρῃ τὰ παπούτσιά του.

Μόνον μίαν φορὰν ἐξῆλθε, διὰ νὰγοράσῃ κάτι τί, τὸ ὅποιον ἐκουδάλησε κ' ἐφύλαξε μόνος του μὲ τὴν τρυφερωτέραν στοργήν, μολονότι διὰ τῆς ἀγορᾶς αὐτῆς, ἡ μικρὰ του περιουσία ἤλαττοῦτο κατὰ τὰ δύο τρίτα...

Οὐδέποτε, ἀπὸ τῆς πρώτης παιδικῆς του ἡλικίας, ὅταν ἐφθανε μία δεκάρα διὰ

(*) Ἴδε εἰκόνα προηγουμένου φύλλου, σελ. 389.

νὰ τὴν κάμη πλοῦσιον, οὐδέποτε εὐρέθη εἰς τοιαύτην πτωχείαν! Ὁ πατέρας του δὲν ἐσκοτίζετο διόλου, οὔτε κἀν ἐπρόσχευεν, οὔτε ἔδιδε πεντάραν. Ὁταν ὁ Αὐγουστος τῷ ἐπρότεινε νὰ ἐξελέγῃ τὰ βιβλία του, ὁ κ. Δυμποῦσ ἀπεκρίθη: Ὁταν ὁ Αὐγουστος τῷ ἐπρότεινε νὰ ἐξελέγῃ τὰ βιβλία του, ὁ κ. Δυμποῦσ ἀπεκρίθη: — Στὸ Μπουρμπόν, καμμίαν ἀπ' αὐτῆς τῆς ἡμέρας, ἔταν θὰ ἔχω καιρὸ. — Ξεῦρεῖς τί μοῦ ἐκόστισε αὐτὴ ἡ

περίφημη δεκαπενθημερία ποῦ ἔκαμα τὴν οἰκοδεσπότη; — Καθόλου. Ὁ Αὐγουστος ἐσυλλάβισε μὲ τὴν σεσυρμένην φωνὴν τῶν μελαγχολικῶν του ἡμερῶν: — Δυὸ χιλιάδες ἔκτακτοια σαράντα ἑπτὰ φράγκα καὶ πενήντα, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς γνάλας ποῦ ἀγόρασα διὰ νὰ ἐκθέσω τὰ δυὸ ρωσικὰ γραμματόσημα τοῦ ἐξαδέλφου Κορπανῶφ: τοὺς

«— Ἐνάρτιμον γραμματόσημον! — Δὲν ὑπάρχει!» (Σ. 398. στ. α')

ἔξιζε αὐτὴ ἡ τιμὴ! — Ὡστε δὲν θὰ σοῦ μένουν πολλὰ πράγματα... — Τρία φράγκα καὶ εἴκοσι λεπτά! — Ἡ δεκαμερία ἐνδὲς στρατιώτου, παρετήρησεν ἀπαθέστατος ὁ κύριος Δυμποῦσ. Καὶ αὐτὸ ἦτο ἔλον! Ἡ οἰκογένεια ἀπῆλθεν εἰς τὸ Μπουρμπόν. Ὁ Αὐγουστος ἐτανκτοῖε τὸ γραφεῖόν του. Εἰς τὴν ὑποφανεστέραν θέσιν, πλησίον τοῦ λευκώματος τῶν γραμματόσημων καὶ τοῦ καταλόγου Μωρῦ, τὴν ὁποῖον διαρκῶς συνεβουλεύετο (*), ἐτοποθέτησε τὴν ὑαλίνην σφαῖραν, ἡ ὁποία ἐπρστάτευεν, ὡς κειμήλιον, τὴν φάκελλον τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Κορπανῶφ. Κατὰθεν τῶν δύο ἰσχυρῶν γραμματόσημων τοῦ ρωσικοῦ ταχυδρομείου, ὁ ἀπογοητευμένος συλλέκτης εἶχεν ἐπιγράψῃ διὰ μεγάλων χαρακτῆρων: «Ἐστοίχισαν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς βαλῆνης σφαιρας: φρ. 2,847,50.» Ἐπανελάμβανε μεγαλοφώνως τὴν φοβερὴν αὐτὴν ἀριθμὸν, ὅταν εἰσῆλθεν ἡ Ἐδίο. (* Ἴδε εἰκόνα προηγουμένου φύλλου, σελ. 390.